

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX kadencja

Druk nr 3048

**SPRAWOZDANIE
KOMISJI GOSPODARKI I ROZWOJU**

**o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy
o ochronie konkurencji i konsumentów oraz
niektórych innych ustaw (druk nr 2990)**

Sejm na 72. posiedzeniu w dniu 7 lutego 2023 r., zgodnie z art. 39 ust. 2 regulaminu Sejmu skierował powyższy projekt ustawy do Komisji Gospodarki i Rozwoju w celu rozpatrzenia.

Komisja Gospodarki i Rozwoju po rozpatrzeniu powyższego projektu ustawy na posiedzeniu w dniu 6 marca 2023 r.

wnosi:

W y s o k i S e j m uchwalić raczy załączony projekt ustawy.

Warszawa, dnia 6 marca 2023 r.

Sprawozdawca

(-) Andrzej Gawron

Zastępca Przewodniczącego Komisji

(-) Wojciech Zubowski

U S T A W A

z dnia

**o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów
oraz niektórych innych ustaw^{1), 2)}**

Art. 1. W ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2021 r. poz. 275 oraz z 2022 r. poz. 2581 i 2640) wprowadza się następujące zmiany:

1) odnośnik do tytułu ustawy otrzymuje brzmienie:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia:

- 1) dyrektywy 98/27/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie nakazów zaprzestania szkodliwych praktyk w celu ochrony interesów konsumentów (Dz. Urz. UE L 166 z 11.06.1998; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 004, str. 43);
- 2) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1 z dnia 11 grudnia 2018 r. mającej na celu nadanie organom ochrony konkurencji państw członkowskich uprawnień w celu skuteczniejszego egzekwowania prawa i zapewnienia należytego funkcjonowania rynku wewnętrznego (Dz. Urz. UE L 11 z 14.01.2019, str. 3).”;

2) w art. 4 po pkt 5 dodaje się pkt 5a–5g w brzmieniu:

„5a) kartelu – rozumie się przez to porozumienie co najmniej dwóch konkurentów, zmierzające do koordynacji działań konkurencyjnych na

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1 z dnia 11 grudnia 2018 r. mającą na celu nadanie organom ochrony konkurencji państw członkowskich uprawnień w celu skuteczniejszego egzekwowania prawa i zapewnienia należytego funkcjonowania rynku wewnętrznego (Dz. Urz. UE L 11 z 14.01.2019, str. 3).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, ustawę z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, ustawę z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, ustawę z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, ustawę z dnia 25 czerwca 1999 r. o Polskiej Organizacji Turystycznej, ustawę z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, ustawę z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, ustawę z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz ustawę z dnia 17 listopada 2021 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi.

- rynku lub wpływania na istotne czynniki konkurencji, polegające w szczególności na ustalaniu lub koordynowaniu cen zakupu, sprzedaży lub innych warunków transakcji handlowych, w tym dotyczących praw własności intelektualnej, ustalaniu poziomu produkcji lub sprzedaży, podziale rynków i kontrahentów, w tym na znowie przetargowej, ograniczeniu przywozu lub wywozu lub innych działaniach antykonkurencyjnych podejmowanych przeciwko konkurentom;
- 5b) tajnym kartelu – rozumie się przez to kartel, którego istnienie jest częściowo lub w pełni ukryte;
- 5c) programie łagodzenia kar – rozumie się przez to program, który ma zastosowanie do naruszeń zakazu określonego w art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zwanego dalej „TFUE”, lub w odpowiadającym mu przepisie prawa konkurencji innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w ramach którego uczestnik tajnego kartelu, niezależnie od innych jego uczestników, podejmuje współpracę z organem ochrony konkurencji tego państwa lub Komisją Europejską przez dobrowolne przedstawienie dowodów lub informacji, którymi dysponuje, o kartelu oraz jego roli w kartelu, w zamian za co, w drodze decyzji lub zaprzestania prowadzenia postępowania, uczestnik ten zostaje zwolniony z kary pieniężnej za udział w kartelu albo kara ta zostaje obniżona;
- 5d) oświadczeniu w ramach programu łagodzenia kar – rozumie się przez to dobrowolne przedstawienie przez przedsiębiorcę lub osobę fizyczną niebędącą przedsiębiorcą, ustnie lub na piśmie, specjalnie na potrzeby przedłożenia organowi ochrony konkurencji innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub Komisji Europejskiej w celu uzyskania zwolnienia z kary pieniężnej albo jej obniżenia w ramach programu łagodzenia kar, dowodów lub informacji, którymi dysponuje, o kartelu oraz roli w kartelu składającego oświadczenie, niestanowiących dowodów, które istnieją niezależnie od postępowania w sprawie naruszenia zakazu określonego w art. 101 TFUE, bez względu na to, czy znajdują się one w aktach takiego postępowania;
- 5e) oświadczeniu w ramach wniosku o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej lub wniosku o jej obniżenie – rozumie się przez to dobrowolne

przedstawienie Prezesowi Urzędu przez przedsiębiorcę lub osobę zarządzającą, ustnie lub na piśmie, specjalnie w celu uzyskania odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej albo jej obniżenia na podstawie art. 113b lub art. 113c, dowodów lub informacji, którymi dysponuje, o porozumieniu oraz roli w porozumieniu składającego oświadczenie, niestanowiących dowodów, które istnieją niezależnie od postępowania przed Prezesem Urzędu w sprawie naruszenia zakazu określonego w art. 6 ust. 1 ustawy lub art. 101 TFUE, bez względu na to, czy znajdują się one w aktach takiego postępowania;

5f) propozycji ugodowej – rozumie się przez to oświadczenie dobrowolnie złożone organowi ochrony konkurencji innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub Komisji Europejskiej przez przedsiębiorcę lub w jego imieniu zawierające przyznanie się przedsiębiorcy do udziału w naruszeniu zakazu określonego w art. 101 lub art. 102 TFUE lub w przepisach prawa konkurencji tego państwa, opisujące zakres odpowiedzialności tego przedsiębiorcy za naruszenie lub rezygnację przedsiębiorcy z kwestionowania jego udziału w naruszeniu, sporządzone specjalnie na potrzeby umożliwienia temu organowi ochrony konkurencji lub Komisji Europejskiej zastosowania procedury uproszczonej lub przyspieszonej;

5g) organie wnioskującym – rozumie się przez to organ ochrony konkurencji innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej występujący do Prezesa Urzędu z wnioskiem w sprawie powiadomienia o wstępnych zastrzeżeniach, aktach proceduralnych i innych dokumentach dotyczących stosowania art. 101 lub art. 102 TFUE lub z wnioskiem o egzekucję kary pieniężnej lub okresowej kary pieniężnej, nałożonej w drodze decyzji w związku z naruszeniem zakazu określonego w tych przepisach;”;

3) po art. 4 dodaje się art. 4a w brzmieniu:

„Art. 4a. Osoba fizyczna, która będąc przedsiębiorcą dopuściła się naruszenia przepisów art. 6, art. 9, art. 13, art. 23a i art. 24 ustawy oraz art. 101 lub art. 102 TFUE, podlega odpowiedzialności za to naruszenie na zasadach określonych w ustawie i stosuje się do niej odpowiednio przepisy ustawy, z wyłączeniem art. 10 ust. 4–9, art. 12a, art. 21, art. 49a, art. 53a, art. 61a, art. 106

ust. 4, art. 106a, art. 106b, art. 108, art. 111 ust. 1 pkt 2, ust. 3 pkt 2a i 3 i ust. 4 pkt 2a i 3, art. 113h, art. 113i oraz art. 113j ust. 1 pkt 3 i 4 i ust. 2 i 3.”;

4) w art. 6a wyrazy „Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zwanego dalej „TFUE”,” zastępuje się wyrazem „TFUE”;

5) po art. 6a dodaje się art. 6b w brzmieniu:

„Art. 6b. 1. W przypadku naruszenia przez przedsiębiorcę zakazów określonych w art. 6 ust. 1 ustawy lub art. 101 TFUE naruszenia dopuszcza się również przedsiębiorca wywierający decydujący wpływ na tego przedsiębiorcę.

2. Wywieranie decydującego wpływu, o którym mowa w ust. 1, zachodzi w sytuacji, gdy między przedsiębiorcami istnieją takie powiązania ekonomiczne, prawne lub organizacyjne, których skutkiem jest wykonywanie lub dostosowywanie się przez przedsiębiorcę, na którego jest wywierany decydujący wpływ, do instrukcji udzielanych mu przez przedsiębiorcę wywierającego decydujący wpływ, w sposób ograniczający lub uniemożliwiający jego samodzielne zachowania na rynku.

3. Domniemywa się, że przedsiębiorca wywiera decydujący wpływ, o którym mowa w ust. 1, jeżeli jego udział w kapitale przedsiębiorcy, na którego wywiera on decydujący wpływ, przekracza 90%.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, do osób zarządzających przedsiębiorcy wywierającego decydujący wpływ przepis art. 6a stosuje się.”;

6) po art. 9 dodaje się art. 9a w brzmieniu:

„Art. 9a. W przypadku naruszenia przez przedsiębiorcę zakazu określonego w art. 9 ust. 1 ustawy lub art. 102 TFUE naruszenia dopuszcza się również przedsiębiorca wywierający decydujący wpływ na tego przedsiębiorcę. Przepisy art. 6b ust. 2 i 3 stosuje się.”;

7) w art. 10 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku gdy środki, o których mowa w ust. 4, mogłyby okazać się nieskuteczne albo skuteczne, lecz bardziej uciążliwe dla przedsiębiorcy, Prezes Urzędu może w decyzji, o której mowa w ust. 1, nakazać zastosowanie środków polegających na:

1) podziale przedsiębiorcy;

2) zbyciu całości albo części majątku jednego lub kilku przedsiębiorców;

- 3) zbyciu udziałów lub akcji zapewniających kontrolę nad przedsiębiorcą lub przedsiębiorcami;
 - 4) powierzeniu wykonywania określonej działalności gospodarczej, w tym wykonywania tej działalności na różnych szczeblach obrotu, poszczególnym podmiotom w ramach grupy kapitałowej lub odrębnym jednostkom organizacyjnym w ramach struktury przedsiębiorcy;
 - 5) ingerencji w strukturę przedsiębiorcy lub przedsiębiorców środkami innymi niż wymienione w pkt 1–4 służącymi realizacji celu, o którym mowa w ust. 4.”;
- 8) po art. 12a dodaje się art. 12b w brzmieniu:
- „Art. 12b. W przypadku gdy na przedsiębiorcę, który naruszył zakazy określone w art. 6 lub art. 9 ustawy lub w art. 101 lub art. 102 TFUE, był wywierany decydujący wpływ przez innego przedsiębiorcę, Prezes Urzędu stwierdza wywieranie tego wpływu w decyzji, o której mowa w art. 10 ust. 1.”;
- 9) w art. 29:
- a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Prezes Urzędu jest powoływany przez Prezesa Rady Ministrów na pięcioletnią kadencję spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru. Ta sama osoba nie może być Prezesem Urzędu dłużej niż przez dwie kadencje. Po upływie kadencji Prezes Urzędu pełni swoją funkcję do czasu powołania następcy.”,
 - b) w ust. 3a w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) nie pełniła służby zawodowej ani nie pracowała w organach bezpieczeństwa państwa wymienionych w art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. z 2021 r. poz. 1633 oraz z 2022 r. poz. 1459, 1512, 2463 i 2731), ani nie była ich współpracownikiem.”,
 - c) po ust. 3a dodaje się ust. 3aa w brzmieniu:

„3aa. Prezes Urzędu nie może zajmować innego stanowiska, z wyjątkiem stanowiska dydaktycznego, badawczego lub badawczo-dydaktycznego w uczelni, Polskiej Akademii Nauk, instytucie

badawczym lub innym podmiocie prowadzącym działalność naukową, lub stanowiska wykładowcy w Krajowej Szkole Administracji Publicznej im. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Lecha Kaczyńskiego, ani wykonywać innych zajęć zarobkowych sprzecznych z obowiązkami Prezesa Urzędu.”,

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Urzędu przed upływem kadencji wyłącznie w przypadku:

- 1) skazania prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 2) orzeczenia zakazu zajmowania kierowniczych stanowisk lub pełnienia funkcji związanych ze szczególną odpowiedzialnością w organach państwa;
- 3) pozbawienia praw publicznych;
- 4) złożenia rezygnacji;
- 5) utraty obywatelstwa polskiego;
- 6) choroby stwierdzonej orzeczeniem lekarskim lub innej przeszkody, trwale uniemożliwiających wykonywanie zadań;
- 7) naruszenia zakazów, o których mowa w art. 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1110);
- 8) naruszenia zakazu, o którym mowa w ust. 3aa;
- 9) złożenia niezgodnego z prawdą oświadczenia lustracyjnego, stwierdzonego prawomocnym orzeczeniem sądu.”,

e) po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:

„4a. Kadencja Prezesa Urzędu wygasa w razie jego śmierci albo odwołania.

4b. W razie wygaśnięcia kadencji Prezesa Urzędu, do czasu powołania nowego Prezesa Urzędu, jego obowiązki pełni wiceprezes Urzędu wskazany przez Prezesa Rady Ministrów.”;

10) w art. 30:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Stanowisko wiceprezesa Urzędu może zajmować osoba, która spełnia wymagania określone w art. 29 ust. 3a i 3aa.”,

b) w ust. 3 wyrazy „art. 29 ust. 3a–3j” zastępuje się wyrazami „art. 29 ust. 3b–3j”;

11) po art. 31a dodaje się art. 31aa w brzmieniu:

„Art. 31aa. 1. Prezes Urzędu, w terminie do dnia 30 kwietnia każdego roku, przekazuje Prezesowi Rady Ministrów sprawozdanie z działalności Prezesa Urzędu za rok poprzedni zawierające w szczególności informacje o:

- 1) realizacji zadań Prezesa Urzędu i ich efektach, w podziale na poszczególne obszary jego działalności;
- 2) Prezesie Urzędu i wiceprezesach Urzędu pełniących funkcję w danym roku kalendarzowym;
- 3) zasobach, którymi Prezes Urzędu dysponował w danym roku kalendarzowym, wraz z informacją o zmianach w zakresie tych zasobów w porównaniu z latami poprzednimi.

2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust.1, Prezes Urzędu publikuje na stronie internetowej Urzędu.”;

12) po art. 34 dodaje się art. 34a w brzmieniu:

„Art. 34a. 1. Prezes Urzędu, wiceprezesi Urzędu i pracownicy Urzędu:

- 1) wykonują swoje obowiązki i uprawnienia niezależnie od wpływów politycznych i innych wpływów zewnętrznych;
- 2) nie mogą zwracać się o instrukcje do organów administracji rządowej, innego podmiotu publicznego lub prywatnego oraz przyjmować od tych organów i podmiotów instrukcji podczas wykonywania obowiązków i uprawnień;
- 3) powstrzymują się od działań, które mogłyby skutkować konfliktem interesów.

2. Prezes Urzędu, wiceprezesi Urzędu i pracownicy Urzędu, którzy brali udział w wydaniu decyzji, w okresie 3 lat od zakończenia pełnienia funkcji lub ustania zatrudnienia w Urzędzie nie mogą być zaangażowani w tę samą sprawę.”;

13) w art. 49 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Postanowienie o wszczęciu postępowania, o którym mowa w ust. 1, wymaga uzasadnienia. Uzasadnienie zawiera wyjaśnienie zarzutów stawianych przedsiębiorcy oraz informację o zasadach ustalania wysokości kary pieniężnej

w przypadku stwierdzenia, że przedsiębiorca dopuścił się naruszenia przepisów ustawy.

4. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio w przypadku wszczęcia postępowania w sprawie:

- 1) dopuszczenia przez osobę zarządzającą do naruszenia przez przedsiębiorcę zakazów określonych w art. 6 ust. 1 pkt 1–6 ustawy lub w art. 101 ust. 1 lit. a–e TFUE;
- 2) nakładania kar pieniężnych, o których mowa w art. 108 ust. 1 pkt 1, ust. 2–3a oraz 5 i 6.”;

14) w art. 50:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorcy, niebędące przedsiębiorcami osoby fizyczne i osoby prawne oraz jednostki organizacyjne niebędące osobami prawnymi, którym przepisy odrębne przyznają zdolność prawną, są obowiązani do udzielania wszelkich koniecznych informacji, w tym przekazywania dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu.”,

b) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Osoba fizyczna, do której zostało skierowane żądanie, o którym mowa w ust. 1, może odmówić udzielenia informacji, w tym przekazania dokumentów, tylko wtedy, gdy naraziłoby to ją lub jej małżonka, wstępnych, zstępnych, rodzeństwo oraz powinowatych w tej samej linii lub stopniu, jak również osoby pozostające w stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli, a także osobę pozostającą we wspólnym pożyciu, na odpowiedzialność karną. Prawo odmowy udzielenia informacji, w tym przekazania dokumentów, trwa po ustaniu małżeństwa lub rozwiązaniu stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli.

5. Informacje lub dokumenty przekazane przez osobę fizyczną na podstawie ust. 1 nie mogą być wykorzystane na niekorzyść tej osoby lub osób wymienionych w ust. 4 w postępowaniu prowadzonym przez Prezesa Urzędu w sprawie nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w art. 106a i art. 106b. Zakaz ten trwa po ustaniu małżeństwa lub rozwiązaniu stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli.”;

15) w art. 52:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Każda osoba wezwana w charakterze świadka w toku postępowania przed Prezesem Urzędu ma obowiązek stawić się i złożyć zeznania.”,

b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Przesłuchanie świadka może nastąpić przy użyciu urządzeń technicznych umożliwiających przeprowadzenie tej czynności na odległość z jednoczesnym bezpośrednim przekazem obrazu i dźwięku.

4. Do przesłuchania świadka, o którym mowa w ust. 1, przepisy art. 50 ust. 4 i 5 stosuje się odpowiednio.”;

16) po art. 53 dodaje się art. 53a w brzmieniu:

„Art. 53a. 1. Bez wszczynania odrębnego postępowania Prezes Urzędu może, na wniosek organu ochrony konkurencji innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w przypadku, o którym mowa w art. 22 rozporządzenia nr 1/2003/WE, wezwać świadka w celu odebrania od niego zeznań. Przepisy art. 52 ust. 2 i art. 53 stosuje się. Przepisy art. 50 ust. 4 i 5 stosuje się odpowiednio.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Prezes Urzędu może upoważnić do udziału w przesłuchaniu świadka pracownika organu ochrony konkurencji państwa członkowskiego Unii Europejskiej, który wystąpił z wnioskiem o wezwanie świadka.”;

17) w art. 60 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Do przesłuchania strony i świadka, o którym mowa w ust. 3, przepisy art. 50 ust. 4 i 5 stosuje się odpowiednio.”;

18) w art. 61 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Do przesłuchania świadków, o którym mowa w ust. 1, przepisy art. 50 ust. 4 i 5 stosuje się odpowiednio.”;

19) po art. 61 dodaje się art. 61a w brzmieniu:

„Art. 61a. 1. Bez wszczynania odrębnego postępowania Prezes Urzędu może, na wniosek organu ochrony konkurencji innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w przypadku, o którym mowa w art. 22 rozporządzenia nr 1/2003/WE, zwrócić się o przesłuchanie świadków do właściwego miejscowo

sądu rejonowego, jeżeli przemawia za tym charakter dowodu albo względ na poważne niedogodności lub znaczną wysokość kosztów przeprowadzenia dowodu. Przepisy art. 61 ust. 1 zdanie drugie stosuje się. Przepisy art. 50 ust. 4 i 5 stosuje się odpowiednio.

2. W przesłuchaniu, o którym mowa w ust. 1, może wziąć udział upoważniony pracownik organu ochrony konkurencji państwa członkowskiego Unii Europejskiej, który wystąpił z wnioskiem o przeprowadzenie przesłuchania.”;

20) art. 70 otrzymuje brzmienie:

„Art. 70. 1. Oświadczenie w ramach programu łagodzenia kar, oświadczenie w ramach wniosku o odstąpienie od wymierzenia kary lub wniosku o jej obniżenie, propozycję ugodową lub oświadczenie strony, o którym mowa w art. 89a ust. 8, udostępnia się wyłącznie stronie do celów wykonywania przez nią prawa do obrony.

2. Wykorzystanie przez stronę informacji pochodzących z oświadczenia w ramach programu łagodzenia kar, oświadczenia w ramach wniosku o odstąpienie od wymierzenia kary lub wniosku o jej obniżenie, propozycji ugodowej lub oświadczenia strony, o którym mowa w art. 89a ust. 8, jest możliwe jedynie w przypadku, gdy jest to konieczne do celów wykonywania przez nią prawa do obrony w postępowaniu przed sądem:

- 1) w ramach sądowej kontroli decyzji Prezesa Urzędu wydanej w danej sprawie lub
- 2) w sprawie dotyczącej rozdzielenia między przedsiębiorców kary nałożonej na nich solidarnie przez Prezesa Urzędu w danej sprawie.

3. Do czasu zakończenia przez Prezesa Urzędu postępowania nie mogą być wykorzystywane przez stronę w postępowaniu przed sądami:

- 1) informacje przygotowane specjalnie na potrzeby postępowania prowadzonego przez Prezesa Urzędu;
- 2) informacje wytworzone przez Prezesa Urzędu i przekazane stronom w trakcie prowadzonego postępowania;
- 3) wycofane propozycje ugodowe.

4. Przekazanie oświadczenia w ramach programu łagodzenia kar i oświadczenia w ramach wniosku o odstąpienie od wymierzenia kary lub wniosku

o jej obniżenie organowi ochrony konkurencji innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej na podstawie art. 12 rozporządzenia nr 1/2003/WE jest możliwe:

- 1) za zgodą wnioskodawcy lub
- 2) w przypadku gdy wnioskodawca złożył wniosek o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej lub wniosek o jej obniżenie, a także oświadczenie w ramach programu łagodzenia kar w związku z tym samym naruszeniem, o ile w chwili przekazywania tego oświadczenia przez organ wnioskodawca nie ma możliwości wycofania informacji przekazanej krajowemu organowi ochrony konkurencji otrzymującemu to oświadczenie.

5. Oświadczenia i informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, nie podlegają udostępnieniu w trybie przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej.”;

21) w art. 71 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prezes Urzędu, wiceprezesi Urzędu i pracownicy Urzędu są obowiązani do ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa oraz innych informacji podlegających ochronie na podstawie odrębnych przepisów, jak również innych informacji pozyskanych w związku z wykonywaniem czynności służbowych, w tym:

- 1) informacji znanych ograniczonej liczbie osób, których ujawnienie może wywołać negatywne skutki dla osoby, która je przedstawiła, lub dla osoby trzeciej, w sytuacji gdy interes, który może być naruszony wskutek ujawnienia tych informacji, zasługuje na ochronę;
- 2) dokumentów sporządzonych na użytek wewnętrzny Prezesa Urzędu, Komisji Europejskiej lub organu ochrony konkurencji innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz korespondencji między tymi organami.”;

22) w art. 73:

- a) w ust. 2 uchyla się pkt 7,
- b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Prezes Urzędu udostępnia organom regulacyjnym w dziedzinie rynku usług telekomunikacyjnych i pocztowych oraz gospodarki paliwami i energią, zwanym dalej „organami regulacyjnymi”, oraz

Przewodniczącemu Komisji Nadzoru Finansowego, na podstawie art. 17ca ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 660, z późn. zm.³⁾), informacje, w tym wyniki badań i analiz rynkowych, niezbędne w postępowaniach prowadzonych przez te organy, z wyjątkiem informacji:

- 1) co do których obowiązek zachowania poufności wynika z zobowiązań międzynarodowych, w szczególności informacji uzyskanych w toku postępowań wszczętych na podstawie art. 101 lub art. 102 TFUE;
- 2) o których mowa w art. 70 ust. 1 i 2.

4. Organy regulacyjne oraz Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego są obowiązani do ochrony informacji uzyskanych na podstawie ust. 3, w szczególności informacje te nie mogą być wykorzystane w postępowaniach innych niż prowadzone przez te organy. Przepisy art. 69 i art. 71 stosuje się odpowiednio.”;

- 23) w art. 75 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, bieg terminu wskazanego w art. 76 pkt 1 i art. 93 ust. 1 ulega zawieszeniu w stosunku do wszystkich przedsiębiorców dopuszczających się naruszenia zakazów określonych w art. 101 lub art. 102 TFUE w danej sprawie, z dniem notyfikacji pierwszej formalnej czynności dochodzeniowej wobec co najmniej jednego przedsiębiorcy objętego postępowaniem prowadzonym przez Komisję Europejską.

4. Termin wskazany w art. 76 pkt 1 i art. 93 ust. 1, zawieszony w związku z wystąpieniem okoliczności, o których mowa w ust. 3, biegnie dalej od dnia rozstrzygnięcia sprawy przez Komisję Europejską.”;

- 24) w art. 87:

- a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, przepisy art. 75 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.”,

- b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. W przypadku gdy Prezes Urzędu nie wszczął postępowania antymonopolowego w związku z wystąpieniem przesłanki, o której mowa

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 872, 1488, 1692, 2185, 2339 i 2640.

w ust. 2 pkt 1, bieg terminu wskazanego w art. 76 pkt 1 i art. 93 ust. 1 ulega zawieszeniu w stosunku do wszystkich przedsiębiorców dopuszczających się naruszenia zakazów określonych w art. 101 lub art. 102 TFUE w danej sprawie, z dniem notyfikacji pierwszej formalnej czynności dochodzeniowej wobec co najmniej jednego przedsiębiorcy będącego stroną postępowania przed właściwym organem ochrony konkurencji innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

2b. Termin wskazany w art. 76 pkt 1 i art. 93 ust. 1, zawieszony w związku z wystąpieniem okoliczności, o których mowa w ust. 2a, biegnie dalej od dnia rozstrzygnięcia sprawy przez właściwy organ ochrony konkurencji, o którym mowa w ust. 2 pkt 2.”,

c) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Prezes Urzędu informuje Komisję Europejską o umorzeniu lub zakończeniu postępowania w sprawie naruszenia zakazów określonych w art. 101 lub art. 102 TFUE w związku z brakiem podstaw do kontynuowania tego postępowania, w przypadku gdy wcześniej poinformował Komisję Europejską o wszczęciu postępowania w tej sprawie zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia nr 1/2003/WE.”;

25) w art. 88:

a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W sytuacji, o której mowa w art. 6b i art. 9a, Prezes Urzędu wszczyna postępowanie wobec przedsiębiorcy i przedsiębiorcy wywierającego na tego przedsiębiorcę decydujący wpływ, jeżeli przeprowadzenie postępowania również wobec przedsiębiorcy wywierającego decydujący wpływ przyczyni się do skutecznego stosowania przepisów art. 6 ust. 1 i art. 9 ust. 1 ustawy lub art. 101 i art. 102 TFUE. W takim przypadku wszczyna się i prowadzi jedno postępowanie wobec przedsiębiorcy i przedsiębiorcy wywierającego decydujący wpływ na tego przedsiębiorcę.”,

b) w ust. 4 wyrazy „Przepis ust. 3” zastępuje się wyrazami „Przepisy ust. 3 i 3a”,

c) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. W przypadku, o którym mowa w ust. 3a, przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio.”;

26) w art. 89 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Prezes Urzędu informuje sieć organów ochrony konkurencji państw członkowskich Unii Europejskiej oraz Komisję Europejską, o wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 1 i 3.”;

27) art. 91 otrzymuje brzmienie:

„Art. 91. 1. Jeżeli istnieją uzasadnione podstawy do przypuszczenia, że w lokalu mieszkalnym lub w jakimkolwiek innym pomieszczeniu, nieruchomości lub środka transportu są przechowywane przedmioty, akta, księgi, dokumenty i informatyczne nośniki danych w rozumieniu przepisów o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, mogące mieć wpływ na ustalenie stanu faktycznego istotnego dla prowadzonego postępowania, Prezes Urzędu może przeprowadzić przeszukanie w tym lokalu mieszkalnym, pomieszczeniu, nieruchomości lub środka transportu, w celu znalezienia i uzyskania informacji mogących stanowić dowód w sprawie. Przepis art. 105n ust. 3 stosuje się odpowiednio.

2. Przeprowadzenie przeszukania, o którym mowa w ust. 1, wymaga zgody sądu ochrony konkurencji i konsumentów, udzielonej na wniosek Prezesa Urzędu. Przepisy art. 105n ust. 4–8 stosuje się.

3. Na postanowienie sądu ochrony konkurencji i konsumentów o udzieleniu zgody na przeprowadzenie przeszukania posiadaczowi lokalu mieszkalnego, pomieszczenia, nieruchomości lub środka transportu przysługuje zażalenie w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia z uzasadnieniem. Przepisy art. 105na i art. 105nb ust. 1 stosuje się odpowiednio.

4. W przeszukaniu, o którym mowa w ust. 1, mogą wziąć również udział inne osoby, o których mowa w art. 105a ust. 2.

5. Policja na wniosek Prezesa Urzędu zapewnia pomoc w przeszukaniu, o którym mowa w ust. 1. Przepisy art. 105ca ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

6. Pomoc udzielana przez funkcjonariuszy Policji polega na:

1) umożliwieniu rozpoczęcia lub przeprowadzenia przeszukania;

2) zapewnieniu porządku w miejscu przeprowadzania przeszukania i osobistego bezpieczeństwa osób obecnych w tym miejscu, a także ustaleniu tożsamości osób.

7. Funkcjonariusz Policji, w przypadku napotkania oporu ze strony posiadacza lokalu mieszkalnego, pomieszczenia, nieruchomości lub środka transportu lub innych osób, który utrudnia lub uniemożliwia rozpoczęcie lub przeprowadzenie przeszukania, ustnie wzywa te osoby do zachowania umożliwiającego rozpoczęcie lub przeprowadzenie przeszukania przez przeszukujących.

8. W przypadku niezastosowania się do wezwania funkcjonariusz Policji podejmuje wobec danej osoby czynności zmierzające do umożliwienia rozpoczęcia lub przeprowadzenia przeszukania przez przeszukujących.

9. Posiadacz lokalu mieszkalnego, pomieszczenia, nieruchomości lub środka transportu oraz osoby, których prawa zostały naruszone w toku przeszukania, mogą wnieść zażalenie do sądu ochrony konkurencji i konsumentów na czynności przeszukania wykraczające poza zakres przedmiotowy przeszukania lub inne czynności przeszukania podjęte z naruszeniem przepisów, w terminie 7 dni od dnia dokonania tych czynności. Przepisy art. 105m ust. 2–5 stosuje się odpowiednio.

10. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do przeszukania, o którym mowa w ust. 1, przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 1375, 1855, 2582 i 2600) mające zastosowanie do przeszukania stosuje się odpowiednio.

11. Sądem właściwym na potrzeby stosowania przepisów, o których mowa w ust. 10, jest sąd ochrony konkurencji i konsumentów.”;

28) w art. 93:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1d w brzmieniu:

„1a. Bieg terminu, o którym mowa w ust. 1, ulega zawieszeniu w dniu, w którym co najmniej jeden przedsiębiorca uczestniczący w stosowaniu praktyki ograniczającej konkurencję został powiadomiony przez Prezesa Urzędu o podjętych w stosunku do niego czynnościach dochodzeniowych w postępowaniu wyjaśniającym.

1b. Czynności dochodzeniowe, o których mowa w ust. 1a, obejmują:

- 1) wystąpienie z żądaniem informacji, o którym mowa w art. 50;
- 2) przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 105a, lub przeszukania, o którym mowa w art. 105n;
- 3) wezwanie na przesłuchanie.

1c. Zawieszenie biegu terminu, o którym mowa w ust. 1, trwa do dnia zakończenia postępowania wyjaśniającego.

1d. Zawieszenie biegu terminu, o którym mowa w ust. 1, wywiera skutek w stosunku do wszystkich przedsiębiorców stosujących praktykę ograniczającą konkurencję.”,

- b) w ust. 2 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
„Przepisy ust. 1a–1d stosuje się odpowiednio.”;

29) w art. 105b:

- a) w ust. 1 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) opieczętowania lokali, pomieszczeń lub przedmiotów w zakresie koniecznym do przeprowadzenia kontroli.”,

- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Kontrolujący jest uprawniony do żądania ustnych wyjaśnień dotyczących przedmiotu kontroli od pracownika lub osoby wykonującej czynności w imieniu lub na rzecz kontrolowanego na podstawie umowy innej niż umowa o pracę. Przepisy art. 105d ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

1b. Jeżeli może to usprawnić przeprowadzenie kontroli, kontrolujący jest uprawniony do kontynuowania czynności kontrolnych w zakresie sporządzania, przeglądania lub analizowania notatek, kopii lub wydruków z materiałów i korespondencji, o których mowa w ust. 1 pkt 2, lub informacji zgromadzonych na nośnikach informatycznych, w urządzeniach lub w systemach, o których mowa w tym przepisie, w Centrali Urzędu lub w delegaturze Urzędu. O terminie kontynuowania czynności kontrolnych powiadamia się kontrolowanego. Niestawiennictwo kontrolowanego lub osoby przez niego upoważnionej nie wstrzymuje przeprowadzenia czynności.”,

c) uchyla się ust. 3,

d) w ust. 4 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Przebieg kontroli lub poszczególne czynności w jej toku, po uprzednim poinformowaniu kontrolowanego, mogą być utrwalane przy pomocy urządzeń rejestrujących obraz lub dźwięk.”;

30) po art. 105c dodaje się art. 105ca w brzmieniu:

„Art. 105ca. 1. Prezes Urzędu może zwrócić się do Policji lub organu kontroli państwowej o udzielenie pomocy w przeprowadzeniu kontroli, jeżeli jest to niezbędne do przeprowadzenia kontroli.

2. Policja lub organ kontroli państwowej, o którym mowa w ust. 1, zapewniają pomoc w przeprowadzeniu kontroli. Pomoc udzielana przez Policję polega na zapewnieniu porządku w miejscu przeprowadzania kontroli i osobistego bezpieczeństwa osób obecnych w tym miejscu, a także na ustaleniu tożsamości osób.

3. Prezes Urzędu występuje na piśmie o udzielenie pomocy do komendanta wojewódzkiego Policji właściwego ze względu na miejsce kontroli lub organu kontroli państwowej, o którym mowa w ust. 1, co najmniej 7 dni przed planowanym dniem wszczęcia kontroli. W przypadkach niecierpiących zwłoki Prezes Urzędu występuje z wnioskiem, co najmniej 3 dni przed planowanym dniem rozpoczęcia kontroli.

4. Koszty poniesione przez Policję lub organ kontroli państwowej, o którym mowa w ust. 1, z tytułu udzielonej pomocy w przeprowadzeniu kontroli ponosi Prezes Urzędu. Koszty te ustala się według stawki zryczałtowanej w wysokości 1,5% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale roku poprzedniego, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, za każdy przypadek udzielenia pomocy.”;

31) w art. 105d dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Odpowiedzi na pytania udzielone przez osoby, o których mowa w ust. 1, nie mogą być wykorzystane na niekorzyść tej osoby lub osób wymienionych w ust. 2 w postępowaniu prowadzonym przez Prezesa Urzędu w sprawie nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w art. 106a i art. 106b. Zakaz ten trwa

po ustaniu małżeństwa lub rozwiązaniu stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli.”;

32) po art. 105d dodaje się art. 105da w brzmieniu:

„Art. 105da. 1. Jeżeli w toku kontroli kontrolowany lub osoba przez niego upoważniona oświadczy, że ujawnione w toku kontroli pisma lub dokumenty, w tym zawarte na informatycznych nośnikach danych, w urządzeniach lub w systemach informatycznych, o których mowa w art. 105b ust. 1 pkt 2:

- 1) zawierają pisemną komunikację między kontrolowanym a niezależnym od kontrolowanego adwokatem, radcą prawnym, prawnikiem z Unii Europejskiej w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2020 r. poz. 823) lub osobą, o której mowa w art. 2a tej ustawy, wytworzoną w celu realizacji prawa kontrolowanego do uzyskania ochrony prawnej w związku z przedmiotem postępowania prowadzonego przez Prezesa Urzędu, w toku którego jest przeprowadzana kontrola, lub
- 2) zostały sporządzone wyłącznie w celu realizacji prawa kontrolowanego do uzyskania ochrony prawnej od osób, o których mowa w pkt 1, w związku z przedmiotem postępowania prowadzonego przez Prezesa Urzędu, w toku którego jest przeprowadzana kontrola

– kontrolujący pozostawia te pisma lub dokumenty w miejscu kontroli.

2. W przypadku złożenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 1, kontrolujący może zapoznać się pobieżnie z pismem lub dokumentem, w sposób pozwalający na ustalenie autora, adresata, tytułu oraz przedmiotu pisma lub dokumentu oraz daty jego sporządzenia. Kontrolujący jest uprawniony do żądania od kontrolowanego lub osoby przez niego upoważnionej dodatkowych ustnych wyjaśnień w przedmiocie złożonego oświadczenia oraz przygotowania wersji pisma lub dokumentu niezawierającej informacji objętych ochroną zgodnie z ust. 1, jeżeli jest to możliwe.

3. Jeżeli oświadczenie kontrolowanego lub osoby przez niego upoważnionej, o którym mowa w ust. 1, budzi wątpliwości, kontrolujący niezwłocznie, nie później niż po zakończeniu kontroli, przekazuje pismo lub dokument, którego wątpliwość dotyczy, sądowi ochrony konkurencji i

konsumentów, w sposób zapewniający należyte zabezpieczenie przed ujawnieniem jego treści.

4. Na kontrolowanym spoczywa ciężar dowodu, że pisma lub dokumenty, o których mowa w ust. 1, spełniają przesłanki określone w tym przepisie.

5. Sąd ochrony konkurencji i konsumentów po zapoznaniu się z pismami lub dokumentami, o których mowa w ust. 3, wydaje w terminie miesiąca od dnia ich przekazania postanowienie o ich zwrocie kontrolowanemu w całości albo w części, jeżeli zawierają one pisemną komunikację, o której mowa w ust. 1, i spełniają przesłanki określone w tym przepisie albo wydaje postanowienie o ich zwrocie w całości albo w części Prezesowi Urzędu na potrzeby prowadzonego postępowania. Na postanowienie sądu przysługuje zażalenie do sądu drugiej instancji. Postanowienie podlega wykonaniu z chwilą uprawomocnienia.”;

33) w art. 105g w ust. 4 po wyrazach „te dokumenty lub przedmioty,” dodaje się wyrazy „w tym do opieczętowania, o którym mowa w art. 105b ust. 1 pkt 7,”;

34) w art. 105i w ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy przedsiębiorca lub osoba uprawniona do jego reprezentowania albo posiadacz lokalu mieszkalnego, pomieszczenia, nieruchomości lub środka transportu, o których mowa w art. 91 ust. 1, sprzeciwiają się przeprowadzeniu przez Komisję Europejską kontroli w toku postępowania prowadzonego na podstawie przepisów rozporządzenia nr 1/2003/WE lub rozporządzenia nr 139/2004/WE, osobom upoważnionym przez Prezesa Urzędu do udziału w tej kontroli, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 3, przysługują w toku kontroli uprawnienia, o których mowa w art. 105b, art. 105ca, art. 105da, art. 105f–105h, art. 105n, art. 105nc i art. 105o.”;

35) po art. 105l dodaje się art. 105la w brzmieniu:

„Art. 105la. Do kontroli u przedsiębiorcy w toku postępowania przed Prezesem Urzędu stosuje się odpowiednio przepisy art. 180, art. 224 § 1, art. 225 § 1, 2 i 4, art. 226 oraz art. 236a ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego; sądem właściwym na potrzeby stosowania tych przepisów jest sąd ochrony konkurencji i konsumentów.”;

36) w art. 105m w ust. 5 skreśla się wyrazy „przez sąd ochrony konkurencji i konsumentów”;

37) w art. 105n:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Sąd ochrony konkurencji i konsumentów wydaje w ciągu 72 godzin postanowienie w sprawie, o której mowa w ust. 2.”,

b) dodaje się ust. 5–9 w brzmieniu:

„5. Postanowienie, o którym mowa w ust. 4, uwzględnia wniosek w całości albo odmawia uwzględnienia wniosku w całości.

6. Postanowienie o odmowie udzielenia zgody na przeprowadzenie przeszukania sąd ochrony konkurencji i konsumentów uzasadnia z urzędu, w terminie 5 dni od dnia jego wydania. W przypadku gdy odmowa udzielenia zgody na przeszukanie wynika z braku wystarczającego uzasadnienia wniosku w części, sąd ochrony konkurencji i konsumentów wskazuje w uzasadnieniu postanowienia, w jakiej części wniosek o udzielenie zgody na przeszukanie nie wyjaśniał dostatecznie podstaw do przeprowadzenia przeszukania.

7. W przypadku odmowy udzielenia przez sąd ochrony konkurencji i konsumentów zgody na przeprowadzenie przeszukania Prezes Urzędu może przedstawić wniosek uwzględniający treść postanowienia o odmowie udzielenia zgody na przeprowadzenie przeszukania lub wskazujący na inne okoliczności faktyczne lub prawne uzasadniające przeprowadzenie przeszukania.

8. Postanowienie sądu ochrony konkurencji i konsumentów o udzieleniu zgody na przeprowadzenie przeszukania zawiera zwięzłe wskazanie zasadniczych powodów rozstrzygnięcia.

9. Na postanowienie sądu ochrony konkurencji i konsumentów o udzieleniu zgody na przeprowadzenie przeszukania przeszukiwanemu przysługuje zażalenie w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia z uzasadnieniem.”;

38) po art. 105n dodaje się art. 105na–105nd w brzmieniu:

„Art. 105na. 1. Sąd uzasadnia postanowienie o udzieleniu zgody na przeprowadzenie przeszukania na żądanie przeszukiwanego zgłoszone w terminie 7 dni od dnia doręczenia mu postanowienia.

2. Zażalenie wnosi się do sądu drugiej instancji za pośrednictwem sądu ochrony konkurencji i konsumentów. Wniesienie zażalenia nie wstrzymuje przeszukania.

3. Sąd pierwszej instancji przedstawia akta sprawy sądowi drugiej instancji w terminie 7 dni od dnia wpływu zażalenia oraz doręcza Prezesowi Urzędu odpis zażalenia. Prezes Urzędu może wnieść odpowiedź na zażalenie w terminie 7 dni od dnia doręczenia mu odpisu zażalenia. Sąd drugiej instancji rozpoznaje zażalenie niezwłocznie. Postanowienie sądu uzasadnia z urzędu.

4. W przypadku uwzględnienia zażalenia w całości albo w części dowody uzyskane w wyniku przeprowadzenia przeszukania w całości albo w uwzględnionej w wyniku zażalenia części nie mogą być wykorzystane w prowadzonym postępowaniu, w innych postępowaniach prowadzonych przez Prezesa Urzędu oraz w postępowaniach prowadzonych na podstawie odrębnych przepisów.

5. Od postanowienia sądu drugiej instancji skarga kasacyjna nie przysługuje.

Art. 105nb. 1. Sąd ochrony konkurencji i konsumentów niezwłocznie doręcza Prezesowi Urzędu postanowienie, o którym mowa w art. 105n ust. 4, a w razie uwzględnienia wniosku o przeprowadzenie przeszukania postanowienie wraz z odpisem dla przeszukiwanego.

2. Przeszukujący doręcza przeszukiwanemu odpis postanowienia sądu ochrony konkurencji i konsumentów o udzieleniu zgody na przeprowadzenie przeszukania wraz z rozpoczęciem przeszukania. W razie nieobecności przeszukiwanego odpis postanowienia sądu ochrony konkurencji i konsumentów może być okazany osobom, o których mowa w art. 105a ust. 7. Okazania dokonuje się wraz z rozpoczęciem przeszukania. W takim przypadku odpis postanowienia sądu ochrony konkurencji i konsumentów o udzieleniu zgody na przeprowadzenie przeszukania doręcza się niezwłocznie przeszukiwanemu, nie później jednak niż trzeciego dnia od dnia rozpoczęcia przeszukania. Potwierdzenie doręczenia Prezes Urzędu niezwłocznie przekazuje sądowi ochrony konkurencji i konsumentów.

3. Wraz z rozpoczęciem przeszukania przeszukiwanemu doręcza się również upoważnienie do przeprowadzenia przeszukania oraz okazuje

legitymację służbową, dowód osobisty, paszport lub inny dokument potwierdzający tożsamość. W razie nieobecności przeszukiwanego dokumenty te mogą być okazane innemu pracownikowi przeszukiwanego, o którym mowa w art. 105a ust. 7. W takim przypadku upoważnienie doręcza się niezwłocznie przeszukiwanemu, nie później jednak niż trzeciego dnia od dnia rozpoczęcia przeszukania.

Art. 105nc. 1. Prezes Urzędu może zwrócić się do Policji lub organu kontroli państwowej o udzielenie pomocy w przeszukaniu, jeżeli jest to niezbędne do przeprowadzenia przeszukania. Przepisy art. 105ca ust. 2 zdanie pierwsze i ust. 3 stosuje się odpowiednio.

2. Pomoc udzielana przez funkcjonariuszy Policji polega na:

- 1) umożliwieniu rozpoczęcia lub przeprowadzenia przeszukania;
- 2) zapewnieniu porządku w miejscu przeprowadzania przeszukania i osobistego bezpieczeństwa osób obecnych w tym miejscu, a także ustaleniu tożsamości osób.

3. Funkcjonariusz Policji, w przypadku napotkania oporu ze strony przeszukiwanego lub innych osób, który utrudnia lub uniemożliwia rozpoczęcie lub przeprowadzenie przeszukania, ustnie wzywa te osoby do zachowania umożliwiającego rozpoczęcie lub przeprowadzenie przeszukania przez przeszukujących.

4. W przypadku niezastosowania się do wezwania funkcjonariusz Policji podejmuje wobec danej osoby czynności zmierzające do umożliwienia rozpoczęcia lub przeprowadzenia przeszukania przez przeszukujących.

5. Do poniesionych kosztów pomocy udzielonej przez Policję lub organ kontroli państwowej przepis art. 105ca ust. 4 stosuje się odpowiednio.

Art. 105nd. Przeszukanie przeprowadza się w godzinach pracy lub w czasie faktycznego wykonywania działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę, przy czym za zgodą przedsiębiorcy lub, w szczególnie uzasadnionych przypadkach, bez takiej zgody, przeszukujący mogą kontynuować przeszukanie poza tymi godzinami lub czasem faktycznego wykonywania działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę.”;

39) w art. 105q pkt 1–3 otrzymują brzmienie:

„1) art. 105a ust. 2 i 4–6, art. 105b, art. 105d–105h, art. 105j i art. 105k;

- 2) art. 52 zdanie pierwsze ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców – w zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale;
 - 3) art. 180, art. 224 § 1, art. 225 § 1, 2 i 4, art. 226 oraz art. 236a ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego; sądem właściwym na potrzeby stosowania tych przepisów jest sąd ochrony konkurencji i konsumentów.”;
- 40) po art. 105q dodaje się art. 105r i art. 105s w brzmieniu:
- „Art. 105r. 1. Bez wszczynania odrębnego postępowania Prezes Urzędu, na wniosek organu ochrony konkurencji innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, działając w imieniu i na rzecz tego organu, podejmuje niezbędne działania w celu ustalenia, czy przedsiębiorca dostosował się do czynności dochodzeniowych lub decyzji podjętych przez ten organ na podstawie przepisów prawa konkurencji tego państwa.
2. Działania, o których mowa w ust. 1, obejmują:
- 1) przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 105a;
 - 2) przeprowadzenie przeszukania, o którym mowa w art. 91 lub art. 105n;
 - 3) żądanie od przedsiębiorców przekazania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów, o którym mowa w art. 50;
 - 4) wezwanie świadka, o którym mowa w art. 53a;
 - 5) wystąpienie do sądu o przesłuchanie świadków, o którym mowa w art. 61a.
3. Informacje uzyskane w wyniku działań, o których mowa w ust. 1, Prezes Urzędu przekazuje niezwłocznie organowi występującemu z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1.
- Art. 105s. Prezes Urzędu może wystąpić do organu ochrony konkurencji innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w imieniu i na rzecz którego wykonywał czynności, o których mowa w art. 53a, art. 61a, art. 105i lub art. 105r, o pokrycie kosztów związanych z wykonaniem tych czynności, w tym kosztów tłumaczeń, pracy i kosztów administracyjnych.”;
- 41) w art. 106:
- a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1f w brzmieniu:

„1a. W przypadku gdy naruszenie zakazu określonego w art. 6, w zakresie niewyłączonym na podstawie art. 7 i art. 8, zakazu określonego w art. 9 ustawy lub w art. 101 lub art. 102 TFUE, którego dopuścił się związek

przedsiębiorców, jest związane z działalnością jego członków, kara pieniężna, o której mowa w ust. 1, nie może przekroczyć 10% sumy obrotów członków tego związku przedsiębiorców prowadzących działalność na rynku, którego dotyczyło naruszenie, osiągniętych w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary.

1b. W przypadku, o którym mowa w ust. 1a, wysokość kwoty objętej obowiązkiem zapłaty kary pieniężnej przez członka związku przedsiębiorców nie może przekroczyć:

- 1) 10% obrotu tego członka związku przedsiębiorców, osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary, obliczonego zgodnie z ust. 3–5 i 7;
- 2) 10 000 euro, w przypadku gdy ten członek związku przedsiębiorców nie osiągnął obrotu w okresie trzyletnim, o którym mowa w ust. 5, lub gdy jego obrót obliczony zgodnie z tym przepisem nie przekracza równowartości 100 000 euro.

1c. W przypadku nałożenia na związek przedsiębiorców kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1 pkt 1 lub 2, uwzględniającej obrót jego członków, w sytuacji niewypłacalności tego związku, związek wzywa swoich członków do wniesienia wkładów w celu pokrycia kwoty kary pieniężnej.

1d. W przypadku gdy wkłady, o których mowa w ust. 1c, nie zostaną wniesione w terminie wyznaczonym przez Prezesa Urzędu w kwocie pokrywającej w całości wysokość kary pieniężnej nałożonej na związek przedsiębiorców, Prezes Urzędu może żądać zapłaty pozostałej do uiszczenia kwoty kary pieniężnej od każdego z przedsiębiorców, którego przedstawiciele wchodzili w skład organów decyzyjnych tego związku. Przepisy art. 366 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny stosuje się odpowiednio.

1e. W przypadku nieuiszczenia przez przedsiębiorców, o których mowa w ust. 1d, kwoty pokrywającej w całości wysokość kary pieniężnej nałożonej na związek przedsiębiorców, Prezes Urzędu może żądać zapłaty pozostałej do uiszczenia kwoty tej kary od każdego przedsiębiorcy

będącego członkiem tego związku, jeżeli przedsiębiorca ten prowadził działalność na rynku, na którym doszło do naruszenia.

1f. Prezes Urzędu nie żąda uiszczenia kwoty kary pieniężnej na podstawie ust. 1d i 1e od przedsiębiorcy, który wykaże, że nie wdrożył decyzji związku przedsiębiorców powodującej naruszenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lub 2, i nie wiedział o istnieniu takiej decyzji albo aktywnie zdystansował się od niej przed wszczęciem postępowania.”,

b) w ust. 2:

- we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „stanowiącej równowartość do 50 000 000 euro” zastępuje się wyrazami „nie większej niż 3% obrotu osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary”,
- w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
„5) nie wykonuje decyzji, o których mowa w art. 10 ust. 4 i 5, art. 12 ust. 1 lub art. 89 ust. 1.”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Prezes Urzędu może również nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości, o której mowa w ust. 2, w przypadku niestawiennictwa bez usprawiedliwionej przyczyny na przesłuchaniu, o którym mowa w art. 52 lub art. 53a, lub na przesłuchaniu na rozprawie, o której mowa w art. 60:

- 1) tego przedsiębiorcy, jeżeli jest on osobą fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą;
- 2) osoby upoważnionej do stawiennictwa na przesłuchaniu w imieniu tego przedsiębiorcy.”,

d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Obliczając obrót, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy na przedsiębiorcę, który dopuścił się naruszenia zakazu określonego w art. 6, w zakresie niewyłączonym na podstawie art. 7 i art. 8, zakazu określonego w art. 9 ustawy lub w art. 101 lub art. 102 TFUE, był wywierany decydujący wpływ przez innego przedsiębiorcę lub przedsiębiorców, Prezes Urzędu uwzględnia również obrót osiągnięty przez przedsiębiorcę lub przedsiębiorców wywierających decydujący wpływ oraz przedsiębiorców, na których ten decydujący wpływ jest przez nich wywierany.”;

42) w art. 106a dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, nie nakłada się na osobę, która pełni albo pełniła funkcję kierowniczą lub zarządczą lub jest albo była pracownikiem u przedsiębiorcy, który złożył wniosek o zwolnienie z kary w ramach programu łagodzenia kar do organu ochrony konkurencji innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w przypadku gdy:

- 1) wniosek ten dotyczy porozumienia naruszającego zakaz, o którym mowa w art. 101 ust. 1 lit. a–e TFUE, lub zakaz określony w przepisach prawa konkurencji tego państwa;
- 2) porozumienie, o którym mowa w pkt 1, stanowi jednocześnie naruszenie zakazu określonego w art. 6 ust. 1 pkt 1–6 ustawy lub art. 101 ust. 1 lit. a–e TFUE – w przypadku gdy organem właściwym do stwierdzenia naruszenia zakazu jest Prezes Urzędu i wniosek ten jest zgodny z wymogami określonymi w art. 113a ust. 5;
- 3) osoba ta aktywnie współpracuje z organem ochrony konkurencji prowadzącym postępowanie;
- 4) wniosek ten został złożony przed poinformowaniem tych osób przez Prezesa Urzędu o wszczęciu postępowania antymonopolowego w sprawie dopuszczenia przez te osoby do naruszenia przez przedsiębiorcę zakazu określonego w art. 6 ust. 1 pkt 1–6 ustawy lub art. 101 ust. 1 lit. a–e TFUE.

5. Prezes Urzędu występuje do organu ochrony konkurencji, o którym mowa w ust. 4, o przekazanie informacji niezbędnych do ustalenia istnienia przesłanek uzasadniających nienakładanie kary pieniężnej na osobę, o której mowa w tym przepisie.”;

43) po art. 106b dodaje się art. 106c w brzmieniu:

„Art. 106c. 1. W przypadku stwierdzenia, że na przedsiębiorcę, który dopuścił się naruszenia zakazu określonego w art. 6, w zakresie niewyłączonym na podstawie art. 7 i art. 8, zakazu określonego w art. 9 ustawy lub w art. 101 lub art. 102 TFUE, był wywierany decydujący wpływ przez innego przedsiębiorcę lub przedsiębiorców, Prezes Urzędu może nałożyć, w decyzji, o której mowa w art. 106 ust. 1, łączną karę pieniężną na tego przedsiębiorcę i na przedsiębiorcę lub przedsiębiorców wywierających na niego decydujący wpływ. Przepis art. 106 ust. 3a stosuje się.

2. Przedsiębiorca, który dopuścił się naruszenia zakazu określonego w art. 6, w zakresie niewyłączonym na podstawie art. 7 i art. 8, zakazu określonego w art. 9 ustawy lub w art. 101 lub art. 102 TFUE, oraz przedsiębiorca lub przedsiębiorcy wywierający na niego decydujący wpływ ponoszą solidarną odpowiedzialność za karę pieniężną, o której mowa w ust. 1.

3. Do odpowiedzialności solidarnej, o której mowa w ust. 2, przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny dla zobowiązań cywilnoprawnych stosuje się odpowiednio.”;

44) art. 107 otrzymuje brzmienie:

„Art. 107. 1. Niezależnie od kary pieniężnej nałożonej na podstawie art. 106 ust. 2 lub 2a, Prezes Urzędu, w celu przymuszenia przedsiębiorcy do wykonania nałożonych na niego obowiązków, może nałożyć na tego przedsiębiorcę, w drodze decyzji, okresową karę pieniężną w wysokości nieprzekraczającej 5% średniego dziennego obrotu przedsiębiorcy osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary za każdy dzień opóźnienia:

- 1) w wykonaniu decyzji wydanych na podstawie art. 10, art. 12 ust. 1, art. 19 ust. 1, art. 20 ust. 1, art. 21 ust. 2 i 4, art. 23b, art. 23c ust. 1, art. 26, art. 27 ust. 2, art. 28 ust. 1, art. 89 ust. 1 i 3 oraz art. 101a ust. 1 i 3, postanowień wydanych na podstawie art. 105g ust. 1 lub wyroków sądowych w sprawach z zakresu praktyk ograniczających konkurencję, praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, niedozwolonych postanowień wzorców umów oraz koncentracji;
- 2) w wykonaniu żądania Prezesa Urzędu, o którym mowa w art. 50 ust. 1;
- 3) w przypadku niestawiennictwa bez usprawiedliwionej przyczyny na przesłuchaniu, o którym mowa w art. 52 lub art. 53a:
 - a) tego przedsiębiorcy, jeżeli jest on osobą fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą,
 - b) osoby upoważnionej do stawiennictwa na przesłuchaniu w imieniu tego przedsiębiorcy;
- 4) w przypadku uniemożliwiania lub utrudniania rozpoczęcia lub przeprowadzenia kontroli na podstawie art. 105a lub art. 105i;
- 5) w przypadku uniemożliwiania lub utrudniania rozpoczęcia lub przeprowadzenia przeszukania na podstawie art. 91 lub art. 105n.

2. Okresową karę pieniężną nakłada się, licząc od daty wskazanej w decyzji o nałożeniu tej kary.”;

45) w art. 108:

a) w ust. 3 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) osobę upoważnioną do stawiania się i udzielenia wyjaśnień w imieniu przedsiębiorcy na rozprawie, o której mowa w art. 60, lub przesłuchaniu, o którym mowa w art. 52 lub art. 53a, za niestawiennictwo bez usprawiedliwionej przyczyny na przesłuchaniu, o którym mowa w art. 52 lub art. 53a, lub na przesłuchaniu na rozprawie, o której mowa w art. 60, albo za nieuzasadnioną odmowę udzielenia wyjaśnień w toku przesłuchania lub przesłuchania na rozprawie, o której mowa w art. 60.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną w wysokości, o której mowa w ust. 1, na osobę fizyczną, która nie udzieliła informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 albo udzieliła nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji.”,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną w wysokości, o której mowa w ust. 1, na każdego, kto wykorzystał informacje z oświadczenia w ramach programu łagodzenia kar, oświadczenia w ramach wniosku o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej lub wniosku o jej obniżenie, propozycji ugodowej lub oświadczenia strony, o którym mowa w art. 89a ust. 8, w innym celu niż określony w art. 70 ust. 2.”;

46) po art. 108 dodaje się art. 108a w brzmieniu:

„Art. 108a. W przypadku nieudzielenia informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 przez osobę fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą albo w przypadku udzielenia przez tę osobę informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd, podstawę nałożenia kary pieniężnej na tę osobę stanowi art. 106 ust. 2 pkt 2.”;

47) w art. 111 w ust. 1:

a) pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) art. 106 ust. 2 i 2a, art. 107 ust. 1 pkt 2–5 oraz art. 108 ust. 2 i 3 – wpływ naruszenia na przebieg i termin zakończenia postępowania;

4) art. 107 ust. 1 pkt 1 i art. 108 ust. 1 pkt 1 – skutki rynkowe niewykonania decyzji, postanowień lub wyroków, o których mowa w art. 107 ust. 1;”;

b) dodaje się pkt 5 i 6 w brzmieniu:

„5) art. 108 ust. 3a, 5 i ust. 6 pkt 1 – warunki osobiste osoby, na którą jest nakładana kara pieniężna, oraz wpływ naruszenia na przebieg i termin zakończenia postępowania;

6) art. 108 ust. 6 pkt 2 – wpływ naruszenia na przebieg i termin zakończenia postępowania, a w przypadku osoby fizycznej – również warunki osobiste osoby, na którą jest nakładana kara pieniężna.”;

48) w dziale VII rozdział 2 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 2

Odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej lub jej obniżenie w sprawach porozumień ograniczających konkurencję

Art. 113a. 1. Przedsiębiorca, który zawarł porozumienie, o którym mowa w art. 6 ust. 1 ustawy lub art. 101 TFUE, może złożyć do Prezesa Urzędu wnioski o:

1) odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej za naruszenie zakazu określonego w art. 6 ust. 1 ustawy lub art. 101 TFUE, zwany dalej „wnioskiem o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej”, lub

2) obniżenie kary pieniężnej za naruszenie zakazu określonego w art. 6 ust. 1 ustawy lub art. 101 TFUE, zwany dalej „wnioskiem o obniżenie kary pieniężnej”.

2. Wniosek o obniżenie kary pieniężnej może być złożony przez przedsiębiorcę w ramach wniosku o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej albo po jego złożeniu przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 3, w formie oświadczenia w przedmiocie uznania złożonego wniosku o odstąpienie od

wymierzenia kary pieniężnej, w przypadku jego nieuwzględnienia przez Prezesa Urzędu, za wniosek o obniżenie kary pieniężnej.

3. W przypadku nieuwzględnienia wniosku o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej w związku z niespełnieniem przez wnioskodawcę warunków, o których mowa w art. 113b ust. 1 pkt 2 lub 3, Prezes Urzędu wzywa wnioskodawcę do złożenia, w terminie 7 dni, oświadczenia w przedmiocie uznania tego wniosku za wniosek o obniżenie kary pieniężnej, o ile wniosek ten nie został złożony w sposób, o którym mowa w ust. 2. W przypadku złożenia oświadczenia, o którym mowa w zdaniu pierwszym, przepisu art. 113g nie stosuje się.

4. W przypadku złożenia wniosku o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej w sposób, o którym mowa w ust. 2, lub w przypadku złożenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 3, wniosek o obniżenie kary pieniężnej uznaje się za złożony w chwili złożenia wniosku o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej.

5. Wniosek o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej zawiera nazwę i adres wnioskodawcy oraz opis porozumienia, o którym mowa w art. 6 ust. 1 ustawy lub art. 101 TFUE, wskazujący w szczególności:

- 1) uczestników porozumienia;
- 2) produkty lub usługi, których dotyczy porozumienie;
- 3) terytorium, którego dotyczy porozumienie;
- 4) cel porozumienia;
- 5) okoliczności zawarcia porozumienia oraz przystąpienia do niego przez wnioskodawcę;
- 6) szczegółowy opis okoliczności i sposobu funkcjonowania porozumienia oraz charakteru praktyk stosowanych w ramach porozumienia;
- 7) czas trwania porozumienia;
- 8) rolę w porozumieniu jego uczestników, w tym wnioskodawcy;
- 9) imiona, nazwiska i stanowiska służbowe osób pełniących w porozumieniu istotną rolę wraz z jej opisem;
- 10) czy wniosek o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej, wniosek o obniżenie kary pieniężnej lub inny wniosek, którego charakter jest

równoważny takim wnioskom, został złożony również do Komisji Europejskiej lub organu ochrony konkurencji innego państwa;

- 11) czy wnioskodawca planuje złożenie wniosku do organów wymienionych w pkt 10.

6. Wniosek o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej nie podlega uwzględnieniu, w przypadku gdy Prezes Urzędu poweźmie informację o tym, że przedsiębiorca planujący złożenie wniosku, od powzięcia takiego zamiaru:

- 1) niszczył, fałszował lub ukrywał dowody istnienia porozumienia;
- 2) ujawnił zamiar złożenia wniosku o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej lub jakiegokolwiek elementy tego wniosku, z wyłączeniem ujawnienia ich Komisji Europejskiej lub organom ochrony konkurencji innych państw.

7. Na żądanie wnioskodawcy Prezes Urzędu potwierdza datę i godzinę złożenia wniosku o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej.

8. Wnioskodawca jest obowiązany współpracować z Prezesem Urzędu z zachowaniem dobrej wiary, w sposób stały, sprawny i w pełnym zakresie od złożenia wniosku o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej do zakończenia postępowania w sprawie, w której został złożony ten wniosek, w szczególności:

- 1) z własnej inicjatywy i na żądanie Prezesa Urzędu przedstawiać niezwłocznie wszelkie dowody lub informacje dotyczące porozumienia, którymi dysponuje albo którymi może dysponować, mające istotne znaczenie dla sprawy;
- 2) umożliwiać odebranie przez Prezesa Urzędu wyjaśnień od osób zarządzających wnioskodawcy, pracowników wnioskodawcy oraz osób wykonujących czynności w jego imieniu lub na jego rzecz, na podstawie umowy cywilnoprawnej, a także podejmować należyte środki w celu umożliwienia odebrania przez Prezesa Urzędu wyjaśnień od osób będących w przeszłości osobami zarządzającymi wnioskodawcy oraz byłych pracowników wnioskodawcy lub osób wykonujących w przeszłości czynności, w jego imieniu lub na jego rzecz, na podstawie umowy cywilnoprawnej;
- 3) pozostawać do dyspozycji Prezesa Urzędu w celu udzielenia wyjaśnień mogących przyczynić się do ustalenia faktów;

- 4) nie niszczyć, nie fałszować, nie zatajać istotnych dowodów lub informacji związanych ze sprawą;
- 5) nie ujawniać faktu złożenia wniosku o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej ani jego elementów bez zgody Prezesa Urzędu.

9. Wnioskodawca, który nie zaprzestał uczestnictwa w porozumieniu przed złożeniem wniosku o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej, jest obowiązany zaprzestać tego uczestnictwa niezwłocznie po złożeniu wniosku, z wyłączeniem działań, których podjęcie, w ocenie Prezesa Urzędu, jest niezbędne do zapewnienia skuteczności postępowań prowadzonych przez Prezesa Urzędu.

Art. 113b. 1. Prezes Urzędu odstępuje od wymierzenia wnioskodawcy kary pieniężnej, o której mowa w art. 106 ust. 1 pkt 1 lub 2, w przypadku gdy wnioskodawca ten łącznie spełnia następujące warunki:

- 1) złożył wniosek o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej zgodny z wymogami określonymi w art. 113a ust. 5, spełnił warunki określone w art. 113a ust. 8 i 9 oraz nie podjął działań skutkujących nieuwzględnieniem wniosku, o których mowa w art. 113a ust. 6;
- 2) jako pierwszy przedstawił:
 - a) dowód lub informacje pozwalające na wystąpienie do sądu ochrony konkurencji i konsumentów z wnioskiem o udzielenie zgody na przeprowadzenie przeszukania, o którym mowa w art. 105n ust. 1, w związku z porozumieniem, którego wniosek dotyczy, o ile w chwili przedstawienia tego dowodu lub informacji Prezes Urzędu nie posiadał dowodów lub informacji pozwalających na przeprowadzenie przeszukania lub nie rozpoczął jeszcze przeszukania dotyczącego tego porozumienia, albo
 - b) dowód, który w ocenie Prezesa Urzędu jest wystarczający do stwierdzenia naruszenia zakazu określonego w art. 6 ust. 1 ustawy lub art. 101 TFUE, o ile Prezes Urzędu nie posiadał w chwili złożenia wniosku dowodu wystarczającego na stwierdzenie tego naruszenia, a żaden inny wnioskodawca nie spełnił w tym samym czasie warunku określonego w lit. a;
- 3) nie podejmował działań służących przymuszeniu innych przedsiębiorców do przystąpienia lub kontynuowania uczestnictwa w porozumieniu.

2. Przedsiębiorca, którego wniosek o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej nie zostanie uwzględniony, może ubiegać się o obniżenie kary pieniężnej za naruszenie zakazu określonego w art. 6 ust. 1 ustawy lub art. 101 TFUE zgodnie z art. 113c.

Art. 113c. 1. Prezes Urzędu obniża karę pieniężną, o której mowa w art. 106 ust. 1 pkt 1 lub 2, nakładaną na wnioskodawcę, jeżeli wnioskodawca ten:

- 1) złożył wniosek o obniżenie kary pieniężnej spełniający wymogi określone w art. 113a ust. 5;
- 2) przedstawił dowód na potwierdzenie istnienia porozumienia mający istotną wartość dodaną na potrzeby udowodnienia naruszenia zakazu określonego w art. 6 ust. 1 ustawy lub art. 101 TFUE – w porównaniu do materiału dowodowego posiadanego przez Prezesa Urzędu w chwili złożenia wniosku o obniżenie kary pieniężnej;
- 3) współpracował z Prezesem Urzędu od dnia złożenia wniosku o obniżenie kary pieniężnej do dnia zakończenia postępowania w sprawie, w sposób określony w art. 113a ust. 8;
- 4) nie podjął działań, o których mowa w art. 113a ust. 6;
- 5) zaprzestał uczestnictwa w porozumieniu przed złożeniem wniosku o obniżenie kary pieniężnej albo niezwłocznie po jego złożeniu.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, przepis art. 113a ust. 9 stosuje się odpowiednio.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Prezes Urzędu nakłada karę pieniężną obniżoną o:

- 1) 30–50% w stosunku do wysokości kary, jaka zostałaby nałożona na przedsiębiorcę, gdyby wniosek o obniżenie kary pieniężnej nie został złożony – na wnioskodawcę, który jako pierwszy spełnił warunki, o których mowa w ust. 1;
- 2) 20–30% w stosunku do wysokości kary, jaka zostałaby nałożona na przedsiębiorcę, gdyby wniosek o obniżenie kary pieniężnej nie został złożony – na wnioskodawcę, który jako drugi spełnił warunki, o których mowa w ust. 1;
- 3) maksymalnie 20% w stosunku do wysokości kary, jaka zostałaby nałożona na przedsiębiorcę, gdyby wniosek o obniżenie kary pieniężnej nie został

złożony – na pozostałych wnioskodawców, którzy spełnili warunki, o których mowa w ust. 1.

4. W przypadku przedstawienia przez wnioskodawcę istotnych dowodów, które Prezes Urzędu wykorzysta do wykazania istnienia dodatkowych okoliczności, prowadzących do podwyższenia kar pieniężnych nakładanych na uczestników porozumienia, Prezes Urzędu nie bierze pod uwagę tych dodatkowych okoliczności przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej nakładanej na wnioskodawcę, który przedstawił te dowody, jeżeli do podwyższenia nakładanych kar pieniężnych nie doszłoby w przypadku nieprzedstawienia przez wnioskodawcę tych dowodów.

Art. 113d. 1. W przypadku gdy przedsiębiorca, o którym mowa w art. 113a ust. 1 pkt 2, przed wydaniem decyzji w sprawie, w której złożył wniosek o obniżenie kary pieniężnej, jako pierwszy z uczestników innego porozumienia w sprawie, którego nie zostało wszczęte postępowanie antymonopolowe lub wyjaśniające, złożył również wniosek o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej dotyczący tego innego porozumienia i przedstawił Prezesowi Urzędu informacje lub dowód, o których mowa w art. 113b ust. 1 pkt 2, Prezes Urzędu w sprawie, w której został złożony:

- 1) pierwszy wniosek – obniża wysokość kary pieniężnej nakładanej na tego przedsiębiorcę, o której mowa w art. 113c ust. 3, o 30%;
- 2) wniosek dotyczący innego porozumienia – odstępuje od wymierzenia temu przedsiębiorcy kary pieniężnej, o której mowa w art. 106 ust. 1 pkt 1 lub 2, jeżeli spełnił on łącznie warunki, o których mowa w art. 113b.

2. W przypadku złożenia wniosku, o którym mowa w art. 113e, dotyczącego innego porozumienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, Prezes Urzędu obniża wysokość kary pieniężnej nakładanej na przedsiębiorcę w sprawie, w której został złożony pierwszy wniosek, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jeżeli brakujące informacje lub dowody zostały uzupełnione w terminie, o którym mowa w art. 113e ust. 3.

Art. 113e. 1. W przypadku gdy przedsiębiorca nie dysponuje informacjami w zakresie określonym w art. 113a ust. 5 lub dowodami lub informacjami, o których mowa w art. 113b ust. 1 pkt 2 lub art. 113c ust. 1 pkt 2, może złożyć do Prezesa Urzędu wniosek o wyznaczenie terminu na złożenie wniosku o

odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej lub wniosku o obniżenie kary pieniężnej.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera opis porozumienia, który wskazuje co najmniej imię i nazwisko lub nazwę i adres wnioskodawcy, informacje, o których mowa w art. 113a ust. 5 pkt 1–3, 7, 9 i 10, oraz informacje dotyczące charakteru praktyki objętej porozumieniem, jeżeli wnioskodawca dysponuje takimi informacjami.

3. W przypadku uwzględnienia wniosku, o którym mowa w ust. 1, Prezes Urzędu niezwłocznie po jego złożeniu wyznacza termin na złożenie wniosku o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej lub wniosku o obniżenie kary pieniężnej.

4. W przypadku złożenia w wyznaczonym terminie wniosku o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej lub wniosku o obniżenie kary pieniężnej, Prezes Urzędu uznaje ten wniosek za złożony w dacie złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1.

5. Niezłożenie wniosku o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej lub wniosku o obniżenie kary pieniężnej w wyznaczonym terminie powoduje jego nieuwzględnienie.

Art. 113f. 1. W przypadku złożenia przez przedsiębiorcę do Komisji Europejskiej wniosku o zwolnienie z grzywien lub zmniejszenie grzywien, o których mowa w art. 23 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1/2003/WE, za udział w porozumieniu obejmującym terytorium więcej niż trzech państw członkowskich Unii Europejskiej, przedsiębiorca może również złożyć do Prezesa Urzędu wniosek w formie uproszczonej.

2. Wniosek w formie uproszczonej może zostać złożony również w przypadku wystąpienia przez przedsiębiorcę do Komisji Europejskiej o poświadczenie kolejności złożenia wniosku o zwolnienie z grzywien lub zmniejszenie grzywien, o których mowa w art. 23 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1/2003/WE.

3. Wniosek w formie uproszczonej zawiera:

- 1) wskazanie imienia, nazwiska lub nazwy oraz adresu wnioskodawcy;
- 2) wskazanie przedsiębiorców, którzy uczestniczyli w porozumieniu;
- 3) wskazanie produktów lub usług, których dotyczy porozumienie;

- 4) wskazanie terytorium objętego porozumieniem;
- 5) wskazanie czasu trwania oraz charakteru praktyki objętej porozumieniem;
- 6) wskazanie państw członkowskich Unii Europejskiej, w których prawdopodobnie znajdują się dowody na istnienie porozumienia;
- 7) informacje o złożonych wnioskach o złagodzenie kary lub o wnioskach, które przedsiębiorca zamierza złożyć do Komisji Europejskiej lub organu ochrony konkurencji innego państwa, którego dotyczy niedozwolone porozumienie.

4. Prezes Urzędu przed wszczęciem postępowania dotyczącego porozumienia, o którym mowa we wniosku w formie uproszczonej, może zwrócić się do przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 1, wyłącznie o przedstawienie dodatkowych wyjaśnień w zakresie informacji wskazanych w ust. 3.

5. Po otrzymaniu wniosku w formie uproszczonej Prezes Urzędu sprawdza, czy do dnia otrzymania tego wniosku nie wpłynął do Prezesa Urzędu wniosek o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej, wniosek o obniżenie kary pieniężnej lub wniosek w formie uproszczonej dotyczący tego samego porozumienia.

6. Prezes Urzędu przekazuje wnioskodawcy informację o:

- 1) niezłożeniu przez innych przedsiębiorców wniosków o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej, wniosków o obniżenie kary pieniężnej lub wniosków w formie uproszczonej dotyczących tego samego porozumienia;
- 2) spełnieniu przez złożony wniosek wymogów określonych w ust. 3.

7. Prezes Urzędu może wezwać wnioskodawcę do przedłożenia wniosku o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej lub wniosku o obniżenie kary pieniężnej przed otrzymaniem od Komisji Europejskiej informacji o niekontynuowaniu postępowania w sprawie naruszenia, którego dotyczy wniosek, wyłącznie w przypadku gdy jest to konieczne do prawidłowego ustalenia zakresu naruszenia lub przyporządkowania sprawy do właściwego organu ochrony konkurencji.

8. W przypadku wszczęcia postępowania dotyczącego porozumienia, o którym mowa we wniosku w formie uproszczonej, Prezes Urzędu wzywa

przedsiębiorcę do złożenia w wyznaczonym terminie wniosku o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej lub wniosku o obniżenie kary pieniężnej.

9. W przypadku złożenia w terminie wniosku o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej lub wniosku o obniżenie kary pieniężnej wniosek uznaje się za złożony w dniu złożenia wniosku w formie uproszczonej, jeżeli wniosek w formie uproszczonej dotyczy produktów lub usług, obszaru oraz czasu trwania porozumienia wskazanych we wniosku o złagodzenie kary przedłożonym Komisji Europejskiej, z uwzględnieniem dokonanych aktualizacji tego wniosku.

Art. 113g. W przypadku nieuwzględnienia wniosku o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej lub wniosku o obniżenie kary pieniężnej albo jego wycofania przez przedsiębiorcę wniosek zwraca się w terminie 7 dni.

Art. 113h. Przepisy art. 113a–113e i art. 113g stosuje się odpowiednio do osób zarządzających, o których mowa w art. 6a, z uwzględnieniem art. 113i i art. 113j.

Art. 113i. Osoba zarządzająca przedstawia we wniosku o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej lub wniosku o obniżenie kary pieniężnej informacje w nim wymagane w zakresie, w jakim dysponuje nimi ze względu na pełnioną u przedsiębiorcy funkcję i swoją rolę w porozumieniu.

Art. 113j. 1. Wniosek przedsiębiorcy o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej lub jego wniosek o obniżenie kary pieniężnej zgodny z wymogami określonymi w art. 113a ust. 5, wraz z którym przedstawiono dowody lub informacje, o których mowa w art. 113b ust. 1 pkt 2 lub art. 113c ust. 1 pkt 2, obejmuje również:

- 1) przedsiębiorców wywierających decydujący wpływ na tego przedsiębiorcę;
- 2) przedsiębiorców, na których ten przedsiębiorca wywiera decydujący wpływ;
- 3) osoby zarządzające tego przedsiębiorcy, o których mowa w art. 6a;
- 4) osoby zarządzające przedsiębiorców, o których mowa w pkt 1 i 2.

2. Jeżeli osoba zarządzająca współpracuje z Prezesem Urzędu od powzięcia wiadomości o złożeniu wniosku o obniżenie kary pieniężnej w sposób określony w art. 113a ust. 8, Prezes Urzędu obniża karę pieniężną nakładaną na tę osobę na tych samych zasadach, na jakich kara pieniężna zostaje obniżona w stosunku do przedsiębiorcy.

3. Prezes Urzędu odstępuje od wymierzenia kary pieniężnej albo obniża karę pieniężną nakładaną na osobę zarządzającą spełniającą warunki, o których mowa w ust. 2, pomimo nieodstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej przedsiębiorcy, który złożył wniosek o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej lub wniosek o obniżenie kary pieniężnej, albo nieobniżenia kary pieniężnej nakładanej na tego przedsiębiorcę z powodu niespełnienia przez niego warunków określonych w art. 113a ust. 8 i 9 lub art. 113b ust. 1 pkt 3 lub w przypadku podjęcia działań, o których mowa w art. 113a ust. 6.

Art. 113k. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób i tryb postępowania z wnioskiem o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej i wnioskiem o obniżenie kary pieniężnej złożonym przez przedsiębiorcę lub osobę zarządzającą, mając na uwadze kategorię podmiotu składającego wniosek i konieczność zapewnienia rzetelnej oceny spełnienia warunków, o których mowa w art. 113b ust. 1 i art. 113c ust. 1, oraz właściwego zakwalifikowania wniosku.”;

49) po art. 113k dodaje się art. 113l w brzmieniu:

„Art. 113l. 1. Prezes Urzędu na wniosek właściwego prokuratora lub sądu lub z urzędu:

- 1) przekazuje informacje niezbędne do ustalenia istnienia podstaw niepodlegania karze sprawcy przestępstwa określonego w art. 305 § 1 lub 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2022 r. poz. 1138, 1726, 1855, 2339 i 2600 oraz z 2023 r. poz. ...), w związku z zaistnieniem przesłanek, o których mowa w art. 305 § 6 tej ustawy;
- 2) występuje do Komisji Europejskiej lub organu ochrony konkurencji innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej o przekazanie informacji niezbędnych do ustalenia istnienia podstaw niepodlegania karze sprawcy przestępstwa określonego w art. 305 § 1 lub 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, w związku z zaistnieniem przesłanek, o których mowa w art. 305 § 6 tej ustawy.

2. Przepis ust. 1 nie wyłącza obowiązków, o których mowa w art. 15 § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego.”;

50) po dziale VII dodaje się dział VIIa w brzmieniu:

„DZIAŁ VIIA

Wzajemna pomoc w sprawach powiadomień lub egzekucji kar pieniężnych lub okresowych kar pieniężnych w sprawach dotyczących naruszeń art. 101 i art.

102 TFUE

Art. 113m. 1. Prezes Urzędu na wniosek i w imieniu organu wnioskującego powiadamia podmiot wskazany w tym wniosku o:

- 1) wstępnych zastrzeżeniach dotyczących domniemanego naruszenia art. 101 lub art. 102 TFUE lub decyzjach wydanych z zastosowaniem tych przepisów;
- 2) aktach proceduralnych wydanych w kontekście prowadzonego przez organ wnioskujący postępowania dotyczącego stosowania art. 101 lub art. 102 TFUE, które podlegają notyfikacji zgodnie z przepisami państwa organu wnioskującego;
- 3) innych istotnych dokumentach dotyczących stosowania art. 101 lub art. 102 TFUE, w tym o dokumentach dotyczących wykonania decyzji o nałożeniu kary pieniężnej lub okresowej kary pieniężnej.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, Prezes Urzędu realizuje bez zbędnej zwłoki za pomocą jednolitego instrumentu, którego załącznik stanowi kopia dokumentu podlegającego notyfikacji.

3. Jednolity instrument, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę, adres powiadamianego podmiotu oraz inne istotne informacje dotyczące identyfikacji tego podmiotu;
- 2) streszczenie istotnych faktów i okoliczności;
- 3) streszczenie załączonej kopii dokumentu podlegającego notyfikacji;
- 4) nazwę oraz adres oraz dane kontaktowe Prezesa Urzędu;
- 5) informację o terminie, w którym powinno zostać dokonane powiadomienie, w szczególności informację o terminach ustawowych lub terminach przedawnienia.

4. Prezes Urzędu może zwrócić się do organu wnioskującego o przedstawienie dodatkowych informacji niezbędnych do realizacji wniosku.

5. Prezes Urzędu realizuje wniosek, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy został on sporządzony w języku polskim lub w innym języku uprzednio

uzgodnionym przez Prezesa Urzędu i organ wnioskujący wraz z tłumaczeniem na język polski dokumentu podlegającego notyfikacji.

6. Do realizacji wniosku, o którym mowa w ust.1, stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego o doręczeniach.

7. Podmiotowi, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, przysługuje zażalenie na czynności Prezesa Urzędu w przedmiocie wykonania wniosku, o którym mowa w ust. 1, podjęte z naruszeniem przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego o doręczeniach powodujące nieskuteczność doręczenia temu podmiotowi dokumentów, o których mowa w ust. 1. Zażalenie wnosi się do sądu ochrony konkurencji i konsumentów w terminie 7 dni od dnia, w którym podmiot dowiedział się o dokonaniu tych czynności.

Art. 113n. Prezes Urzędu, po uprzednim poinformowaniu organu wnioskującego, odmawia realizacji wniosku, o którym mowa w art. 113m, w przypadku gdy:

- 1) wniosek nie spełnia wymogów przewidzianych w art. 113m;
- 2) wykonanie wniosku byłoby w oczywisty sposób sprzeczne z porządkiem publicznym Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 113o. Prezes Urzędu może wystąpić do organu wnioskującego o pokrycie kosztów działań związanych z realizacją wniosku, o którym mowa w art. 113m, w tym kosztów tłumaczeń, pracy i kosztów administracyjnych.

Art. 113p. 1. Prezes Urzędu może wystąpić do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej z wnioskiem o powiadomienie, w imieniu Prezesa Urzędu, podmiotu, w stosunku do którego Prezes Urzędu podjął czynności w ramach stosowania art. 101 lub art. 102 TFUE, o decyzjach, postanowieniach oraz innych dokumentach dotyczących stosowania tych przepisów, w szczególności o dokumentach dotyczących wykonania decyzji o nałożeniu kary pieniężnej lub okresowej kary pieniężnej, w tym o postanowieniach o odroczeniu uiszczenia kary pieniężnej albo rozłożeniu jej na raty.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, Prezes Urzędu dołącza jednolity instrument, którego załącznik stanowi kopia dokumentu, o którym mowa w ust.

1. Przepis art. 113m ust. 3 stosuje się odpowiednio.

3. Wniosek sporządza się w języku urzędowym państwa członkowskiego Unii Europejskiej realizującego wniosek o powiadomienie lub w innym języku uprzednio uzgodnionym przez Prezesa Urzędu i to państwo. Prezes Urzędu wraz z wnioskiem przesyła tłumaczenie dokumentu, o którym mowa w ust. 1, na język urzędowy tego państwa.

4. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, może wnieść zarzuty do jednolitego instrumentu.

5. Podstawą zarzutu do jednolitego instrumentu może być niezgodne z treścią dokumentu będącego przedmiotem wniosku, o którym mowa w ust. 1, określenie w jednolitym instrumencie:

- 1) podmiotu, którego dotyczy ten wniosek;
- 2) istotnych faktów lub okoliczności przedstawionych w streszczeniu, o którym mowa w art. 113m ust. 3 pkt 2.

6. Zarzuty do jednolitego instrumentu wnosi się do Prezesa Urzędu w okresie realizacji przez państwo członkowskie Unii Europejskiej wniosku, o którym mowa w ust. 1.

7. Prezes Urzędu niezwłocznie informuje państwo członkowskie Unii Europejskiej o wszczęciu postępowania w sprawie zarzutów do jednolitego instrumentu.

8. Prezes Urzędu wydaje postanowienie:

- 1) o niedopuszczalności zarzutów do jednolitego instrumentu – w przypadku gdy podstawa zarzutu jest określona w sposób niezgodny z ust. 5;
- 2) w sprawie:
 - a) uznania zarzutów do jednolitego instrumentu w całości albo w części,
 - b) odmowy uznania zarzutów do jednolitego instrumentu.

9. Na postanowienie o niedopuszczalności zarzutów do jednolitego instrumentu oraz na postanowienie w sprawie zarzutów do jednolitego instrumentu podmiotowi służy zażalenie do sądu ochrony konkurencji i konsumentów w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.

10. Prezes Urzędu niezwłocznie po ostatecznym zakończeniu postępowania w sprawie zarzutów do jednolitego instrumentu:

- 1) wycofuje wniosek, o którym mowa w ust. 1, wskazując przyczynę wycofania wniosku;
- 2) zmienia wniosek, o którym mowa w ust. 1, wskazując przyczynę zmiany, oraz sporządza zmieniony jednolity instrument;
- 3) informuje państwo członkowskie Unii Europejskiej o zakończeniu postępowania w sprawie zarzutów do jednolitego instrumentu.

Art. 113q. Prezes Urzędu na żądanie państwa członkowskiego Unii Europejskiej realizującego wniosek o powiadomienie pokrywa koszty działań związanych z realizacją wniosku, o którym mowa w art. 113p ust. 1, w tym koszty tłumaczeń, pracy i koszty administracyjne.

Art. 113r. 1. Prezes Urzędu może wystąpić do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej z wnioskiem o egzekucję kary pieniężnej lub okresowej kary pieniężnej, nałożonej w drodze decyzji w związku z naruszeniem art. 101 lub art. 102 TFUE, zwanym w niniejszym artykule „wnioskiem o egzekucję”, w przypadku ustalenia, że:

- 1) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie jest znany majątek podmiotu, na który została nałożona kara pieniężna lub okresowa kara pieniężna, z którego kara pieniężna lub okresowa kara pieniężna mogłaby być zaspokojona, lub
- 2) podmiot, na który została nałożona kara pieniężna lub okresowa kara pieniężna, nie ma siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Do wniosku o egzekucję Prezes Urzędu dołącza jednolity instrument, którego załącznik stanowi kopia decyzji o nałożeniu kary pieniężnej lub okresowej kary pieniężnej.

3. Jednolity instrument, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę, adres podmiotu, na który została nałożona kara pieniężna lub okresowa kara pieniężna, oraz inne istotne informacje dotyczące identyfikacji tego podmiotu;
- 2) streszczenie istotnych faktów i okoliczności dotyczących decyzji o nałożeniu kary pieniężnej lub okresowej kary pieniężnej;

- 3) streszczenie załączonej kopii decyzji o nałożeniu kary pieniężnej lub okresowej kary pieniężnej;
- 4) nazwę, adres oraz inne dane kontaktowe organu właściwego do realizacji wniosku o egzekucję w państwie członkowskim Unii Europejskiej;
- 5) informację o terminie, w którym kara pieniężna lub okresowa kara pieniężna ma zostać wyegzekwowana, w szczególności informację o terminach przedawnienia nałożonej kary pieniężnej lub okresowej kary pieniężnej;
- 6) informację o podlegającej wykonaniu decyzji o nałożeniu kary pieniężnej lub okresowej kary pieniężnej;
- 7) datę uprawomocnienia się decyzji, o której mowa w pkt 6;
- 8) kwotę kary pieniężnej lub okresowej kary pieniężnej;
- 9) informacje o racjonalnych staraniach podjętych przez Prezesa Urzędu w celu wyegzekwowania kary pieniężnej lub okresowej kary pieniężnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1.

4. Wniosek o egzekucję sporządza się w języku urzędowym państwa członkowskiego Unii Europejskiej organu realizującego wniosek. Prezes Urzędu przesyła organowi realizującemu wniosek o egzekucję tłumaczenie decyzji o nałożeniu kary pieniężnej lub okresowej kary pieniężnej na język urzędowy tego państwa.

5. Prezes Urzędu na żądanie państwa członkowskiego Unii Europejskiej realizującego wniosek o egzekucję pokrywa koszty jego realizacji, w przypadku bezskutecznej realizacji wniosku przez to państwo.

6. Podmiot, którego dotyczy wniosek o egzekucję, może wnieść zarzuty do jednolitego instrumentu, o którym mowa w ust. 2.

7. Podstawą zarzutu do jednolitego instrumentu, o którym mowa w ust. 2, może być niezgodne z treścią decyzji o nałożeniu kary pieniężnej lub okresowej kary pieniężnej, określenie w jednolitym instrumencie:

- 1) podmiotu, którego dotyczy wniosek o egzekucję;
- 2) kwoty kary pieniężnej lub okresowej kary pieniężnej;
- 3) okresu, którego dotyczy kara pieniężna lub okresowa kara pieniężna.

8. Zarzuty do jednolitego instrumentu, o którym mowa w ust. 2, wnosi się do Prezesa Urzędu w okresie realizacji wniosku o egzekucję przez państwo członkowskie Unii Europejskiej.

9. Prezes Urzędu niezwłocznie informuje państwo członkowskie Unii Europejskiej o wszczęciu postępowania w sprawie zarzutów do jednolitego instrumentu.

10. W przypadku, o którym mowa w ust. 9, Prezes Urzędu może wystąpić z wnioskiem o dalszą egzekucję kary pieniężnej lub okresowej kary pieniężnej.

11. Prezes Urzędu wydaje postanowienie:

- 1) o niedopuszczalności zarzutów do jednolitego instrumentu, o którym mowa w ust. 2 – w przypadku gdy podstawa zarzutu jest określona w sposób niezgodny z ust. 7;
- 2) w sprawie:
 - a) uznania zarzutów do jednolitego instrumentu, o którym mowa w ust. 2, w całości albo w części,
 - b) odmowy uznania zarzutów do jednolitego instrumentu, o którym mowa w ust. 2.

12. Na postanowienie o niedopuszczalności zarzutów do jednolitego instrumentu, o którym mowa w ust. 2, oraz na postanowienie w sprawie zarzutów podmiotowi służy zażalenie do sądu ochrony konkurencji i konsumentów w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.

13. Prezes Urzędu niezwłocznie po ostatecznym zakończeniu postępowania w sprawie zarzutów do jednolitego instrumentu, o którym mowa w ust. 2:

- 1) wycofuje wniosek o egzekucję, wskazując przyczynę wycofania wniosku;
- 2) zmienia wniosek o egzekucję, wskazując przyczynę zmiany, oraz sporządza zmieniony jednolity instrument;
- 3) występuje z wnioskiem o dalszą egzekucję kary pieniężnej lub okresowej kary pieniężnej, chyba że wystąpił z takim wnioskiem na podstawie ust. 10;
- 4) informuje państwo członkowskie Unii Europejskiej o zakończeniu postępowania w sprawie zarzutów do jednolitego instrumentu, o którym mowa w ust. 2, w przypadku gdy wystąpił z wnioskiem o dalszą egzekucję kary pieniężnej lub okresowej kary pieniężnej na podstawie ust. 10.

Art. 113s. 1. W przypadku otrzymania od organu wnioskującego wniosku o egzekucję kary pieniężnej lub okresowej kary pieniężnej Prezes Urzędu weryfikuje, bez zbędnej zwłoki, czy do wniosku został dołączony jednolity instrument i kopia decyzji o nałożeniu kary pieniężnej lub okresowej kary pieniężnej oraz czy jednolity instrument zawiera:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę, adres podmiotu, na który została nałożona kara pieniężna lub okresowa kara pieniężna, oraz inne istotne informacje dotyczące identyfikacji tego podmiotu;
- 2) streszczenie istotnych faktów i okoliczności dotyczących decyzji o nałożeniu kary pieniężnej lub okresowej kary pieniężnej;
- 3) streszczenie załączonej kopii decyzji o nałożeniu kary pieniężnej lub okresowej kary pieniężnej;
- 4) nazwę, adres oraz inne dane kontaktowe Prezesa Urzędu;
- 5) informację o terminie, w którym kara pieniężna lub okresowa kara pieniężna powinna zostać wyegzekwowana, w szczególności informację o terminach przedawnienia kary pieniężnej lub okresowej kary pieniężnej;
- 6) informację o decyzji o nałożeniu kary pieniężnej lub okresowej kary pieniężnej, podlegającej wykonaniu zgodnie z przepisami obowiązującymi w państwie organu wnioskującego;
- 7) datę uprawomocnienia się decyzji, o której mowa w pkt 6;
- 8) kwotę kary pieniężnej lub okresowej kary pieniężnej;
- 9) informację o racjonalnych staraniach podjętych przez organ wnioskujący w celu wyegzekwowania kary pieniężnej lub okresowej kary pieniężnej na własnym terytorium albo informację o braku miejsca zamieszkania albo siedziby podmiotu, na który została nałożona kara pieniężna lub okresowa kara pieniężna, na terytorium państwa organu wnioskującego.

2. Prezes Urzędu rozpatruje wniosek, o którym mowa w ust. 1, jeżeli dołączony do niego jednolity instrument został sporządzony w języku polskim lub innym języku uzgodnionym przez Prezesa Urzędu i organ wnioskujący.

3. Jednolity instrument, o którym mowa w ust. 1, stanowi wyłączną podstawę stosowania środków egzekucyjnych przez organ egzekucyjny. Jednolity instrument nie podlega zatwierdzeniu, uzupełnieniu lub zastąpieniu.

Jednolity instrument stanowi tytuł wykonawczy w rozumieniu przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

4. Prezes Urzędu może zwrócić się do organu wnioskującego o przedstawienie dodatkowych informacji niezbędnych do realizacji wniosku, o którym mowa w ust. 1.

5. Prezes Urzędu, po uprzednim poinformowaniu organu wnioskującego, zwraca wniosek, o którym mowa w ust.1, w przypadku gdy:

- 1) nie spełnia on wymogów określonych w ust. 1 i 2;
- 2) wykonanie wniosku byłoby w oczywisty sposób sprzeczne z porządkiem publicznym Rzeczypospolitej Polskiej.

6. W przypadku gdy wniosek oraz jednolity instrument spełniają warunki określone w ust. 1 i 2, Prezes Urzędu przekazuje jednolity instrument do realizacji organowi egzekucyjnemu wraz z informacją o przeliczonej na złote, zgodnie z ust. 7, kwocie podlegającej ściągnięciu oraz numerem rachunku bankowego Urzędu. Do jednolitego instrumentu Prezes Urzędu dołącza informację o organie właściwym do rozpatrzenia zarzutów do jednolitego instrumentu.

7. Prezes Urzędu dokonuje przeliczenia na złote kwoty kary pieniężnej lub okresowej kary pieniężnej wskazanej w walucie obcej we wniosku, o którym mowa w ust. 1, według kursu średniego danej waluty obcej ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski na dzień nałożenia tej kary pieniężnej lub okresowej kary pieniężnej.

8. Organ egzekucyjny ściąga w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji karę wskazaną we wniosku, o którym mowa w ust. 1, w kwocie przeliczonej przez Prezesa Urzędu na złote zgodnie z ust. 7 i przekazuje ją na rachunek bankowy Urzędu wskazany zgodnie z ust. 6.

9. Na podstawie informacji przekazanych przez organ wnioskujący Prezes Urzędu informuje organ egzekucyjny o zdarzeniach mających wpływ na egzekucję kary pieniężnej lub okresowej kary pieniężnej wskazanej we wniosku, o którym mowa w ust. 1, w szczególności o:

- 1) zmianach w zakresie wysokości należności objętej wnioskiem;
- 2) odroczeniu płatności;
- 3) rozłożeniu na raty spłaty należności;

4) istnieniu sporu co do należności objętej wnioskiem lub dotyczącego jednolitego instrumentu.

10. W przypadku zmiany wysokości kwoty kary pieniężnej lub okresowej kary pieniężnej objętej wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, Prezes Urzędu dokonuje przeliczenia na złote zmienionej kwoty wskazanej w walucie określonej we wniosku zgodnie z ust. 7.

11. Prezes Urzędu może dokonać potrącenia poniesionych kosztów realizacji wniosku, o którym mowa w ust. 1, ze środków pieniężnych przekazanych przez organ egzekucyjny na rachunek bankowy, o którym mowa w ust. 6, w związku z realizacją tego wniosku.

12. W przypadku, o którym mowa w art. 64c § 8a zdanie pierwsze ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2022 r. poz. 479, 1301, 1692, 1967, 2127, 2180, 2600, 2640 i 2687 oraz z 2023 r. poz. ...), Prezes Urzędu występuje do organu wnioskującego o pokrycie kosztów egzekucyjnych powstałych w postępowaniu egzekucyjnym wszczętym na podstawie jednolitego instrumentu, o którym mowa w ust. 1. Prezes Urzędu dokonuje przeliczenia kwoty kosztów egzekucyjnych na walutę państwa organu wnioskującego według kursu średniego tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski na dzień wystąpienia do organu wnioskującego.

Art. 113t. Spory dotyczące:

- 1) zgodności z prawem decyzji, postanowień oraz innych dokumentów dotyczących stosowania art. 101 lub art. 102 TFUE, będących przedmiotem wniosku o powiadomienie, o którym mowa w art. 113m ust. 1,
- 2) kar pieniężnych lub okresowych kar pieniężnych będących przedmiotem wniosku, o którym mowa w art. 113s ust. 1, oraz jednolitego instrumentu dołączonego do tego wniosku

– są rozstrzygane przez właściwe organy państwa organu wnioskującego zgodnie z przepisami obowiązującymi w tym państwie.

Art. 113u. Terminy przedawnienia kar pieniężnych lub okresowych kar pieniężnych będących przedmiotem wniosku, o którym mowa w art. 113s ust. 1, określają przepisy państwa organu wnioskującego.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 1805, z późn. zm.⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 479²⁸ w § 1 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 i 8 w brzmieniu:
 - „7) wniosków o udzielenie zgody na przeprowadzenie przeszukania, o którym mowa w art. 91 i art. 105n ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów;
 - 8) zażaleń, o których mowa w art. 113m ust. 7, art. 113p ust. 9 i art. 113r ust. 12 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów.”;
- 2) w art. 479³³:
 - a) § 2a otrzymuje brzmienie:

„§ 2a. Do wykorzystania przez stronę informacji i dokumentów objętych ochroną na podstawie ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów przepisy art. 70 ust. 1 i 2 tej ustawy stosuje się odpowiednio.”,
 - b) uchyla się § 2b,
 - c) uchyla się § 6.

Art. 3. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2022 r. poz. 479, 1301, 1692, 1967, 2127, 2180, 2600, 2640 i 2687) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1a po pkt 4b dodaje się pkt 4ba w brzmieniu:

„4ba) jednolitym instrumencie – rozumie się przez to dokument państwa członkowskiego, o którym mowa w art. 113s ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2021 r. poz. 275, z 2022 r. poz. 2581 i 2640 oraz z 2023 r. poz. ...);”;
- 2) w art. 2 w § 1 w pkt 8 w lit. g średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. h w brzmieniu:

„h) kar pieniężnych lub okresowych kar pieniężnych nałożonych przez właściwe krajowe organy ochrony konkurencji państw członkowskich w

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1981, 2052, 2262, 2270, 2289, 2328 i 2459 oraz z 2022 r. poz. 1, 366, 480, 807, 830, 974, 1098, 1301, 1371, 1692, 1855, 1967, 2127, 2140, 2180, 2339, 2436, 2600 i 2687.

związku z naruszeniem art. 101 lub art. 102 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej”;

3) w art. 5 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Uprawnione do żądania wykonania, w drodze egzekucji administracyjnej, obowiązków, o których mowa w art. 2 § 1 pkt 8 lit. a–f i h oraz pkt 9, jest również państwo członkowskie lub państwo trzecie.”;

4) w art. 15 § 3b otrzymuje brzmienie:

„§ 3b. Przepisów § 1–3 nie stosuje się do egzekucji należności pieniężnych, o których mowa w art. 2 § 1 pkt 8 lit. g i h.”;

5) w art. 26:

a) § 1a otrzymuje brzmienie:

„§ 1a. Za tytuł wykonawczy uznaje się również jednolity tytuł wykonawczy, zagraniczny tytuł wykonawczy oraz jednolity instrument.”,

b) w § 1b wyrazy „oraz zagranicznego tytułu wykonawczego” zastępuje się wyrazami „ , zagranicznego tytułu wykonawczego oraz jednolitego instrumentu”;

6) w art. 26e w § 5 po wyrazach „jednolitego tytułu wykonawczego” dodaje się wyrazy „oraz jednolitego instrumentu”;

7) po art. 56 dodaje się art. 56a w brzmieniu:

„Art. 56a. § 1. Postępowanie egzekucyjne ulega zawieszeniu z dniem otrzymania przez organ egzekucyjny informacji o sporze dotyczącym jednolitego instrumentu lub objętej nim kary pieniężnej lub okresowej kary pieniężnej.

§ 2. W przypadku otrzymania od zobowiązanego informacji, o której mowa w § 1, organ egzekucyjny niezwłocznie występuje do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów o potwierdzenie tej informacji przez państwo członkowskie.

§ 3. Postępowanie egzekucyjne pozostaje zawieszony do dnia zawiadomienia organu egzekucyjnego przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów o ostatecznym zakończeniu sporu i sposobie jego zakończenia w państwie członkowskim albo o tym, że sporu nie wszczęto.”;

8) w art. 59 w § 2a wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„W zakresie należności pieniężnych, o których mowa w art. 2 § 1 pkt 8 lit. a–f i h oraz pkt 9, postępowanie egzekucyjne umarza się w całości albo w części w przypadku.”;

9) w art. 64c po § 8 dodaje się § 8a–8c w brzmieniu:

„§ 8a. W przypadku gdy koszty egzekucyjne powstałe w postępowaniu egzekucyjnym wszczętym na podstawie jednolitego instrumentu nie mogą być wyegzekwowane od zobowiązanego, organ egzekucyjny zwraca się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów o wystąpienie do państwa członkowskiego z wnioskiem o ich pokrycie. Postanowienia o wysokości kosztów egzekucyjnych obciążających wierzyciela nie wydaje się.

§ 8b. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przekazuje organowi egzekucyjnemu uzyskane od państwa członkowskiego środki na pokrycie kosztów egzekucyjnych w złotych.

§ 8c. Różnice występujące w końcowym rozliczeniu środków uzyskanych od państwa członkowskiego na pokrycie kosztów egzekucyjnych, wynikające ze zmiany kursu walut, traktuje się odpowiednio jako kwoty należne albo umorzone z mocy prawa. W sprawie przypisania lub umorzenia kwot związanych ze zmianą kursu walut sporządza się adnotację w rozumieniu art. 72 Kodeksu postępowania administracyjnego.”;

10) w art. 166c § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. W zakresie należności pieniężnych, o których mowa w art. 2 § 1 pkt 8 lit. g i h, nie stosuje się przepisów działu IV.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2022 r. poz. 1138, 1726, 1855, 2339 i 2600) w art. 305 dodaje się § 6 w brzmieniu:

„§ 6. Nie podlega karze sprawca przestępstwa określonego w § 1 lub § 2, który zawiadomił o fakcie jego popełnienia organ powołany do ścigania przestępstw lub organ ochrony konkurencji państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub Komisję Europejską i ujawnił wszystkie istotne okoliczności tego przestępstwa, zanim organ powołany do ścigania przestępstw o nim się dowiedział.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 100, 173 i 240) po art. 47 dodaje się art. 47a i art. 47b w brzmieniu:

„Art. 47a. 1. W celu realizacji programów, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 4, Rządowa Agencja Rezerw Strategicznych, o której mowa w art. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o rezerwach strategicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 294), zwana dalej „Agencją”, może:

- 1) świadczyć na rzecz Funduszu usługi logistyczne, w szczególności usługi przechowywania, transportu, serwisowania, konserwacji, wsparcia technicznego dostosowania i skonfigurowania oraz instruktażu obsługi sprzętu, urządzeń, pojazdów, oprogramowania oraz innych wyrobów, w tym medycznych, służących zwiększaniu, utrzymaniu lub poprawie możliwości funkcjonalnych osób niepełnosprawnych;
- 2) dokonywać, na zlecenie i na rzecz Funduszu, zakupów sprzętu, urządzeń, pojazdów, oprogramowania oraz innych wyrobów, w tym medycznych, służących zwiększaniu, utrzymaniu lub poprawie możliwości funkcjonalnych osób niepełnosprawnych.

2. Zadania, o których mowa w ust. 1, są finansowane ze środków Funduszu.

Art. 47b. 1. Zadania, o których mowa w art. 47a ust. 1 pkt 1, są realizowane na podstawie odpłatnej umowy zawartej między Agencją a Funduszem. Umowa określa w szczególności rodzaj i zakres świadczonych usług, wysokość wynagrodzenia Agencji oraz termin jej obowiązywania.

3. Zadania, o których mowa w art. 47a ust. 1 pkt 2, są realizowane na podstawie porozumienia zawartego między Agencją a Funduszem. Porozumienie określa w szczególności rodzaj, ilość oraz specyfikację sprzętu, urządzeń i innych wyrobów oraz środków związanych z rehabilitacją osób niepełnosprawnych, termin realizacji zadania oraz wysokość środków finansowych przeznaczonych na sfinansowanie zadania, a także sposób ich przekazania i zasady rozliczenia.

4. Środki finansowe, przekazane Agencji na realizację zadań, o których mowa w art. 47a ust. 1 pkt 2, nie stanowią przychodu Agencji, a ich przekazanie nie wymaga dokonywania zmian w planie finansowym Agencji.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1009, z późn. zm.⁵⁾) w art. 6 ust. 2b otrzymuje brzmienie:

„2b. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta nie opłaca składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe za osobę pobierającą specjalny zasiłek opiekuńczy, świadczenie pielęgnacyjne albo zasiłek dla opiekuna, jeżeli:

- 1) podlega ona obowiązkowi ubezpieczenia społecznego z innego tytułu na podstawie ustawy lub na podstawie odrębnych przepisów;
- 2) jest ubezpieczona na podstawie art. 16 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2023 r. poz. 208 i 337);
- 3) pobiera odpowiednio specjalny zasiłek opiekuńczy na podstawie art. 16a ust. 7a ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, świadczenie pielęgnacyjne na podstawie w art. 17 ust. 4a tej ustawy albo zasiłek dla opiekuna na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 4 kwietnia 2004 r. o ustaleniu i wypłacie zasiłków dla opiekunów w związku z art. 17 ust. 4a ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 25 czerwca 1999 r. o Polskiej Organizacji Turystycznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 10) w art. 3 dodaje się ust. 4–7 w brzmieniu:

„4. Do zamówień na usługi lub dostawy, udzielanych przez Polską Organizację Turystyczną w ramach realizacji zadań powierzonych jej w umowie, o której mowa w ust. 1 pkt 4, przez ministra właściwego do spraw kultury fizycznej, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1710, 1812, 1933 i 2185).

5. Udzielając zamówień, o których mowa w ust. 4, Polska Organizacja Turystyczna:

- 1) zamieszcza ogłoszenie o udzielanym zamówieniu w Biuletynie Informacji Publicznej Polskiej Organizacji Turystycznej;

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 1079, 1115, 1265, 1933, 2185, 2476 i 2707 oraz z 2023 r. poz. 326.

- 2) zapewnia przejrzystość postępowania o udzielenie zamówienia i równe traktowanie podmiotów zainteresowanych realizacją zamówienia oraz uwzględnia okoliczności mogące mieć wpływ na jego udzielenie;
- 3) w odniesieniu do zamawianych dostaw lub usług może kierować się, oprócz kryterium ceny, również innymi kryteriami, w szczególności odnoszącymi się do aspektów środowiskowych lub społecznych;
- 4) nie udostępnia informacji związanych z zamówieniem stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1233), jeżeli nie później niż w terminie składania ofert podmiot zainteresowany realizacją zamówienia zastrzegł, że nie mogą być one udostępniane, oraz wykazał, że zastrzeżone informacje stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa, z wyjątkiem nazwy (firmy) albo imienia i nazwiska oraz adresu podmiotu zainteresowanego realizacją zamówienia, a także informacji dotyczących ceny, terminu realizacji zamówienia, okresu gwarancji i warunków płatności zawartych w ofercie, które nie mogą zostać zastrzeżone;
- 5) niezwłocznie zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej Polskiej Organizacji Turystycznej informację o udzieleniu zamówienia, podając nazwę (firmę) albo imię i nazwisko podmiotu, z którym zawarła umowę o realizację zamówienia, albo informację o nieudzieleniu zamówienia.

6. Osoby wykonujące czynności w postępowaniu o udzielenie zamówienia, o którym mowa w ust. 4, podlegają wyłączeniu z tego postępowania, jeżeli:

- 1) ubiegają się o udzielenie tego zamówienia;
- 2) pozostają w związku małżeńskim, w stosunku pokrewieństwa lub powinowactwa w linii prostej, pokrewieństwa lub powinowactwa w linii bocznej do drugiego stopnia lub są związane z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli z podmiotem zainteresowanym realizacją zamówienia, jego zastępcą prawnym lub członkiem jego organu zarządzającego lub nadzorczego;
- 3) przed upływem 3 lat od dnia wszczęcia postępowania o udzielenie zamówienia pozostawały lub pozostają w stosunku pracy lub zlecenia z

podmiotem zainteresowanym realizacją zamówienia lub były członkami jego organu zarządzającego lub nadzorczego;

- 4) pozostają z podmiotem zainteresowanym realizacją zamówienia w takim stosunku prawnym lub faktycznym, że może to budzić uzasadnione wątpliwości co do bezstronności tych osób;
- 5) zostały prawomocnie skazane za przestępstwo popełnione w związku z postępowaniem o udzielenie zamówienia publicznego, o którym mowa w art. 228–230a, art. 270, art. 276, art. 286, art. 287, art. 296, art. 296a, art. 297, art. 303 lub art. 305 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2022 r. poz. 1138, 1726, 1855, 2339 i 2600), o ile nie nastąpiło zatarcie skazania.

7. Osoby wykonujące czynności w postępowaniu o udzielenie zamówienia, o którym mowa w ust. 4, składają, pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia, w formie pisemnej, oświadczenie o braku istnienia lub istnieniu okoliczności, o których mowa w ust. 6. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 615, 1265 i 2140) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 16a po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. W przypadku śmierci osoby wymagającej opieki, osoba sprawująca opiekę zachowuje prawo do specjalnego zasiłku opiekuńczego do ostatniego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpił zgon osoby wymagającej opieki.”;

- 2) w art. 17 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W przypadku śmierci osoby wymagającej opieki, osoba sprawująca opiekę zachowuje prawo do świadczenia pielęgnacyjnego do ostatniego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpił zgon osoby wymagającej opieki.”;

3) po art. 17b dodaje się art. 17ba w brzmieniu:

„Art. 17ba. Osoba otrzymująca specjalny zasiłek opiekuńczy na zasadach określonych w art. 16a ust. 7a albo świadczenie pielęgnacyjne na zasadach określonych w art. 17 ust. 4a nie traci prawa odpowiednio do specjalnego zasiłku opiekuńczego albo świadczenia pielęgnacyjnego pomimo podjęcia zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej lub ustalenia tej osobie prawa do emerytury, renty, renty rodzinnej z tytułu śmierci małżonka przyznanej w przypadku zbiegu prawa do renty rodzinnej i innego świadczenia emerytalno-rentowego, renty socjalnej, zasiłku stałego, nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego, zasiłku przedemerytalnego, świadczenia przedemerytalnego lub rodzicielskiego świadczenia uzupełniającego, o którym mowa w ustawie z dnia 31 stycznia 2019 r. o rodzicielskim świadczeniu uzupełniającym.”;

4) w art. 27 dodaje się ust. 6 i 7 brzmieniu:

„6. W przypadku zbiegu prawa do specjalnego zasiłku opiekuńczego pobieranego na zasadach określonych w art. 16a ust. 7a z prawem do świadczenia rodzicielskiego lub z prawem dodatku do zasiłku rodzinnego, o którym mowa w art. 10, przepisów ust. 5 w zakresie tych zbiegów nie stosuje się.

7. W przypadku zbiegu prawa do świadczenia pielęgnacyjnego pobieranego na zasadach określonych w art. 17 ust. 4a z prawem do świadczenia rodzicielskiego lub z prawem dodatku do zasiłku rodzinnego, o którym mowa w art. 10, przepisów ust. 5 w zakresie tych zbiegów nie stosuje się.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 893 i 2414) w art. 13h wyrazy „art. 51–61” zastępuje się wyrazami „art. 51–53, art. 54–61”.

Art. 10. W ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 2095, z późn. zm.⁶⁾) uchyla się art. 15h.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 2120, 2133, 2262, 2269, 2317, 2368, 2459, z 2022 r. poz. 202, 218, 655, 830, 1301, 1370, 1488, 1561, 1723, 1768, 1783, 2127, 2185, 2640, 2687, 2705, z 2023 r. poz. 185, 240.

Art. 11. W ustawie z dnia 17 listopada 2021 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi (Dz. U. poz. 2262 oraz z 2022 r. poz. 1370) w art. 20 wyrazy „art. 51–61” zastępuje się wyrazami „art. 51–53, art. 54–61”.

Art. 12. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy rozpoczyna się pierwsza kadencja, o której mowa w art. 29 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów urzędującego w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 13. Do spraw, w których postępowanie przed Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wszczęto przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 14. Do praktyk ograniczających konkurencję zaniechanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 93 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 15. Do informacji i dowodów uzyskanych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 71 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 16. Jeżeli Sąd Okręgowy w Warszawie – sąd ochrony konkurencji i konsumentów udzielił przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zgody na przeprowadzenie przeszukania na podstawie art. 91 i art. 105n ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, przeszukanie przeprowadza się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 17. Do wniosków, o których mowa w art. 91 ust. 1 i art. 105n ust. 2 i 3 ustawy zmienianej w art. 1, co do których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy nie zostało wydane postanowienie, o którym mowa w art. 105n ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, stosuje się przepis art. 105n ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą oraz przepisy art. 105n ust. 5–9, art. 105na i art. 105nb ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 18. Do kontroli i przeszukań prowadzonych w przypadkach, o których mowa w art. 105i ustawy zmienianej w art. 1, rozpoczętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 19. Do wniosków o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej lub jej obniżenie złożonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 20. 1. Przepisy art. 113p i art. 113q ustawy zmienianej w art. 1 stosuje się do spraw, w których Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podjął przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy czynności w ramach stosowania art. 101 lub art. 102 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

2. Przepisy art. 113r ustawy zmienianej w art. 1 stosuje się do kar pieniężnych nałożonych od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 21. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 113k ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 113k ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 6 miesięcy licząc od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 22. 1. Na wniosek ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego Prezes Rady Ministrów, w drodze decyzji, udostępni z rezerw strategicznych, o których mowa w ustawie z dnia 17 grudnia 2020 r. o rezerwach strategicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 294), Państwowemu Funduszowi Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, bez obowiązku zwrotu, sprzęt, urządzenia, pojazdy, oprogramowanie oraz inne wyroby, w tym medyczne, służące zwiększaniu, utrzymaniu lub poprawie możliwości funkcjonalnych osób niepełnosprawnych, w celu realizacji programów, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 5.

2. We wniosku, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi rodzaj i ilość sprzętu, urządzeń, pojazdów, oprogramowania oraz innych wyrobów, w tym medycznych, służących zwiększaniu, utrzymaniu lub poprawie możliwości funkcjonalnych osób niepełnosprawnych.

3. Do decyzji, o której mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000 i 2185).

4. W zakresie nieuregulowanym w ust. 1 i 2 przepisy rozdziału 4 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o rezerwach strategicznych stosuje się odpowiednio.

Art. 23. Orzeczenie o niepełnosprawności albo orzeczenie o stopniu niepełnosprawności, o którym mowa w art. 15h ustawy zmienianej w art. 10, w brzmieniu dotychczasowym, którego okres ważności:

- 1) upłynąłby do dnia 31 grudnia 2020 r. – zachowuje ważność do dnia 31 grudnia 2023 r.,
- 2) upłynąłby w okresie od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2021 r. – zachowuje ważność do dnia 31 marca 2024 r.,
- 3) upłynąłby w okresie od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia poprzedzającego dzień wejścia w życie niniejszego przepisu – zachowuje ważność do dnia 30 września 2024 r.

– jednak nie dłużej niż do dnia wydania nowego ostatecznego orzeczenia o niepełnosprawności albo orzeczenia o stopniu niepełnosprawności.

Art. 24. 1. W związku z zachowaniem ważności orzeczeń o niepełnosprawności albo orzeczeń o stopniu niepełnosprawności, na okresy wskazane w art. 23, karty parkingowe, o których mowa w art. 8 ust. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 988, z późn. zm.⁷⁾) zachowują ważność na okresy wskazane w art. 23, jednak nie dłużej niż do dnia wydania nowego ostatecznego orzeczenia o niepełnosprawności albo orzeczenia o stopniu niepełnosprawności.

2. Karty parkingowe, o których mowa w art. 8 ust. 5 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, których okres ważności uległ przedłużeniu na podstawie art. 15h ustawy zmienianej w art. 10, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują ważność do dnia 31 marca 2024 r.

Art. 25. 1. Jeżeli decyzja przyznająca świadczenie z pomocy społecznej, o której mowa w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. 2021 r. poz. 2268, z późn. zm.⁸⁾), została wydana w związku z niepełnosprawnością potwierdzoną orzeczeniem i okres, na który została przyznana pomoc, jest uzależniony terminem ważności orzeczenia o niepełnosprawności lub orzeczenia o stopniu niepełnosprawności, którego okres ważności uległ przedłużeniu na podstawie art. 15h

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 1002, 1768, 1783, 2589, 2600 i 2642.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 2270, z 2022 r. poz. 1, 66, 1079, 1692, 1700, 1812, 1967, 2127, 2140 i 2754 oraz z 2023 r. poz. 185.

ustawy zmienianej w art. 10, w brzmieniu dotychczasowym, okres wskazany w decyzji ulega przedłużeniu na okres, na jaki zachowuje ważność orzeczenie o niepełnosprawności lub orzeczenie o stopniu niepełnosprawności, zgodnie z art. 23, na podstawie decyzji wydanej z urzędu.

2. Zmiana decyzji w przypadku, o którym mowa w ust. 1, nie wymaga przeprowadzenia rodzinnego wywiadu środowiskowego ani jego aktualizacji.

Art. 26. 1. Decyzje, na mocy których przyznano prawo do uzależnionych od niepełnosprawności świadczeń rodzinnych, świadczeń z funduszu alimentacyjnego, zasiłków dla opiekunów albo świadczeń lub dodatków na pokrycie kosztów utrzymania dziecka lub osoby pełnoletniej w rodzinnej pieczy zastępczej, wydane na podstawie orzeczeń o niepełnosprawności lub stopniu niepełnosprawności, których okres ważności uległ przedłużeniu na podstawie art. 15h ustawy zmienianej w art. 10, w brzmieniu dotychczasowym, zmienia się w zakresie okresu na jaki przyznano prawo do tych świadczeń, zasiłków albo dodatków, z uwzględnieniem określonego w art. 23 terminu ważności orzeczenia o niepełnosprawności albo orzeczenia o stopniu niepełnosprawności.

2. Zmiana decyzji, o których mowa w ust. 1, następuje z urzędu.

3. Wszczęcie postępowania w sprawie zmiany decyzji, o których mowa w ust. 1, nie wymaga zawiadamiania strony.

Art. 27. W przypadku śmierci osoby wymagającej opieki, o której mowa w ustawie zmienianej w art. 8, przed dniem 1 stycznia 2024 r. stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 28. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 5, art. 7 i art. 22, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia;
- 2) art. 10 oraz art. 23–26, które wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia;
- 3) art. 6, art. 8 i art. 27, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2024 r.